

Μαγούλιανα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 72 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

www.magouliana.gr

www.fb.com/magouliana

www.twitter.com/magouliana

Οι Μαγουλιανίτες στις 8 Φλεβάρη 2015:

- ✓ Κόβουν την Πίτα τους και γλεντάνε
- ✓ Εκλέγουν νέο Διοικητικό Συμβούλιο και επιτροπές στον Σύλλογό τους

Την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2015, το ΔΣ του Συλλόγου καλεί τα μέλη του σε ετήσια τακτική εκλογική-απολογιστική Γενική Συνέλευση, με θέματα:

1. Διοικητικός και οικονομικός απολογισμός.

2. Εκλογή των διοικητικών οργάνων και των επιτροπών του Συλλόγου.

- Στην Αθήνα η εκδήλωση-διαδικασία θα γίνει στις 11πμ, στην οδό Χαλκοκονδύλη 37. Η ψηφοφορία θα διαρκέσει έως τις 4 το απόγευμα

- Στα Μαγούλιανα η εκδήλωση - διαδικασία θα γίνει στις 11πμ, στο κεντρικό καφενείο του χωριού.

Καλούνται όλοι και όλες που επιθυμούν να θέσουν υποψηφιότητα για τον σύλλογο, να το πράξουν έως και τις 3 Φλεβάρη, ημέρα Τρίτη. Τα τηλέφωνα επικοινωνίας όλων των μελών του σημερινού Διοικητικού Συμβουλίου, βρίσκονται στην εφημερίδα και είναι στην διάθεση όλων των συγχωριανών που θέλουν να θέσουν υποψηφιότητα, να ζητήσουν διευκρινίσεις και για κάθε άλλους είδους διευκόλυνση στην διαδικασία συμμετοχής.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ & ΑΓΑΠΗ

ΤΙ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΓΟΡΤΥΝΙΑ

Θρανία αγωνιζόμενα

Το σχέδιο "Συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων" του Υπουργείου Παιδείας έφερε τα πάνω κάτω στον εκπαιδευτικό χάρτη της ευρύτερης περιοχής και δημιούργησε ένα βουνό προβλήμα-τα στους μαθητές και στις οικογένειές τους.

Η εφημερίδα μας σ' αυτό το τεύχος καταγράφει την ταλαιπωρία και την αγωνία των μαθητών. Τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν προκειμένου να ολοκληρώσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τις συνθήκες κάτω από τις οποίες καλούνται να δάξουν οι εκπαιδευτικοί.

Ξύπνημα από τα άγρια χαράματα, δρομολόγια με λεωφορεία και ταξί σε ένα οδικό δίκτυο που, ειδικά τους χειμερινούς μήνες, είναι πολύ επικίνδυνο, κούραση και απογοήτευση, απουσία

διαδικτύου σε πολλές περιοχές. Αυτά είναι λίγα μόνο από αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην επαρχία μας και αφορούν και μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Τα σχολεία συνενώθηκαν με μια διαδικασία που χρήζει μεγάλης συζήτησης και με τους άμεσα εμπλεκόμενους, γονείς και εκπαιδευτικούς, να μην ακούγονται πουθενά.

Τα πολυπόθητα μόρια των σχολείων της Γορτυνίας έγιναν εφιάλτης για τους μη έχοντες «δόντι» εκπαιδευτικούς μιας και οι μεταθέσεις σχεδόν σταμάτησαν, ενώ αρκετοί έμειναν εγκλωβισμένοι μακριά από τις οικογένειές τους. Επιπλέον, όσοι έχουν τη δυνατότητα να μείνουν στην περιοχή, παλεύουν να τα βγάλουν πέρα με ενοίκια, μεταφορές, έξοδα θέρμανσης, απομόνωση

και ένα μισθό που σίγουρα δεν επαρκεί. Και για τους περισσότερους δεν είναι ένα το σχολείο και τα χιλιόμετρα είναι πολλά.

Η εφημερίδα μας σ' αυτό το τεύχος καταγράφει την αλήθεια αυτών που τη βιώνουν. Ξεφεύγει από τους αριθμούς και την τεχνοκρατική αντιμετώπιση της εκπαίδευσης, γιατί η εκπαίδευση δεν μπορεί να είναι αριθμοί. Είναι το αύριο που στα μέρη μας συνεχίζει να γράφεται με λέξεις και εικόνες του χθες.

Είπαμε, χαλεποί οι καιροί που ζούμε, αλλά με την ευκαιρία της οικονομικής κρίσης θυσιάζουμε και υγεία και παιδεία. Και αυτές οι θυσιές ποτέ δεν έφεραν καλύτερο αύριο.

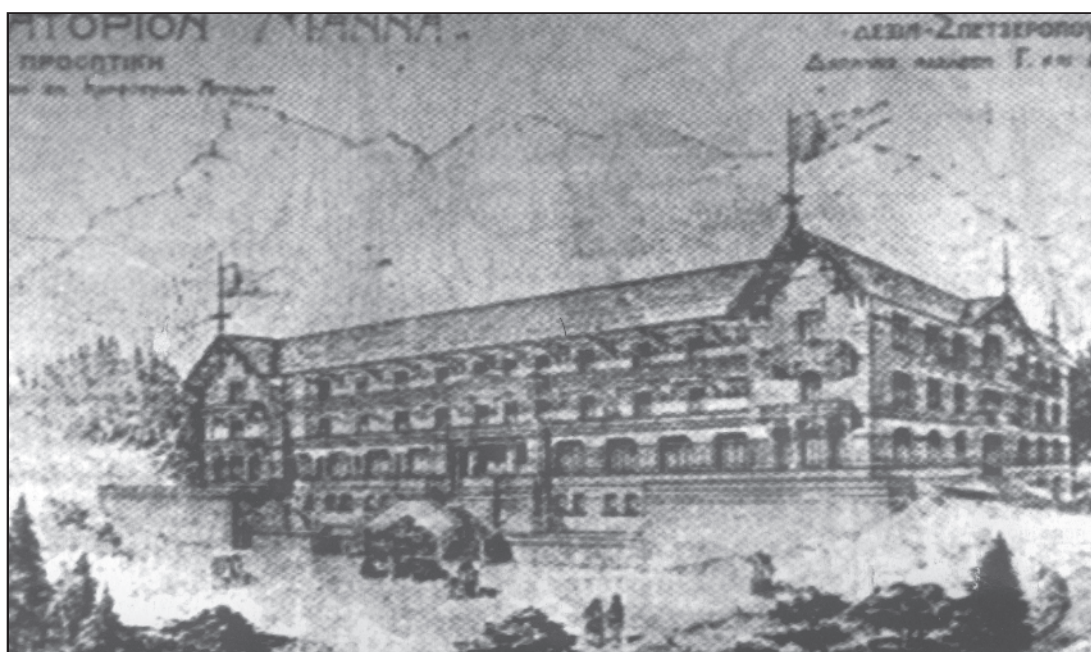
Γράφει η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ ➡ Σελ. 4 - 5

ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Το ΤΑΙΠΕΔ «παράγει έργο»!

Το Ταμείο αποκρατικοποιήσεων (ΤΑΙΠΕΔ)... «παράγει έργο». Από τα 14 τουριστικά ακίνητα, που επιχείρησε να εκμισθώσει ή να «πουλήσει», μισθωτής προέκυψε μόνο για το Σανατόριο της Μάνας του Στρατιώτη, στην Κορφοξυλιά. Πλήθος είναι τα ερωτήματα για την ταυτότητα της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας που πλειοδότησε, αλλά και τα σχέδιά της για την αξιοποίηση του ακινήτου, το οποίο δόθηκε με ετήσιο μίσθωμα 16.600 ευρώ.

Στα αζήτητα έμεινε το Ξενία, στου Καμπέα. Γράφει ο Γ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ ➡ Σελ. 2

Η επένδυση που θα απαιτηθεί ώστε το ρημαγμένο νεοκλασικό και οι περιβάλλοντες χώροι του να μετατραπούν σε μια ελκυστική ξενοδοχειακή μονάδα, δικαιολογεί το χαμηλό τίμημα, όμως...

ΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙ

Εδώ και τώρα ν' ανοίξει ο δρόμος

Το δικαστήριο αποφάνθηκε: Ν' ανοίξει ο δρόμος που οδηγεί στην εκκλησία και στον αρχαιολογικό χώρο! Όμως... άλλοι αι βουλαί της εισαγγελίας Τριπόλεως, άλλα ο καταπατητής (και με την εισαγγελική βούλα), κελεύει.

Ο δρόμος τώρα παραμένει κλειστός με ευθύνη του Δήμου Γορτυνίας. Δεν υλοποιεί την δικαστική απόφαση. Έως τότε;

ΦΟΡΟΣ ΤΑΦΗΣ

Νέο χαράτσι

Με την δικαιολογία της συντήρησης των νεκροταφείων ο δήμος Γορτυνίας βάζει φόρο ταφής. Το φορο-κοστούμι αυτό είναι 10 ευρώ το χρόνο για τα πρώτα 5 χρόνια και 20 ευρώ τον χρόνο για τα επόμενα και χρεώνεται στους δικαιούχους του εκλιπόντος. Καλά ξεμπερδέματα, λοιπόν. ➡ ΣΕΛ. 2

ΜΕ ΨΙΧΟΥΛΑ

Έργα μέχρι 700 ευρώ!

Στον βωμό των «εκπτώσεων» και τα τεχνικά έργα. Για το 2015, μας λένε, λόγω της δραστηρικής περικοπής της κρατικής επιχορήγησης, στα Μαγούλιανα αναλογούν μόνο 700 ευρώ!

Ο κοινοτάρχης ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ μάς ενημερώνει. ➡ ΣΕΛ. 3

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Πάμε πιστοποίηση

Ολοκληρώθηκε το έργο σηματοδότησης των μονοπατιών. Γράφει ο ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΚΟΝΔΥΛΗΣ ➡ ΣΕΛ. 5

1940 - 1960 ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το λίκνο της ευτυχίας

Το γκίωνν τον άκουγε το ψηλό βουνό, και το αγοράκι, το κλαψοπούλι της νύχτας, η κουκουβάγια. Μόνο η σοφή κουκουβάγια... Γράφει ο ΣΤΑΘΗΣ Κ. ΚΟΛΛΙΑΣ ➡ ΣΕΛ. 7

ΤΣΑΜΠΑΣΗΣ Ή ΤΣΑΜΠΑΖΗΣ

Ο γητευτής των αλόγων

Ο τσαμπάσης ή τσαμπάζης δεν ήταν απλά ένας έμπορος και εκπαιδευτής αλόγων. Ήταν πάνω απ' όλα καταφερτζής, δεινός αναβάτης και μερακλής.

Τα μυστικά ενός επαγγέλματος του χθες, του τσαμπάση, μας αποκαλύπτει η ΧΡΙΣΤΙΝΑ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ ➡ ΣΕΛ. 6

ΓΙΑ «ΠΑΡΑΝΟΜΟ» ΤΡΥΓΗΜΑ

Ζητείται μαθητής...

Μικρά και σημαντικά από το χωριό, όταν υπήρχε πολύς κόσμος και κάπνιζαν όλα τα τζάκια. Να γιατί νοσταλγούμε τις εποχές που είμασταν μικρά παιδιά.

«ΡΕΤΕΜΠΟΥΓΑΣ» ➡ ΣΕΛ. 8

Οικονομική ενίσχυση - συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.

Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ - EUROBANK

Κωδικός IBAN: GR61026063 000000 20200838001 ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΜΟΝΟ ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΜΙΣΘΩΣΕΙ ΑΠΟ
ΤΑ 14 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΠΟΥ ΕΒΓΑΛΕ ΣΤΟ ΣΦΥΡΙ – ΣΤΑ ΑΖΗΤΗΤΑ ΤΟ ΞΕΝΙΑ

Το ΤΑΙΠΕΔ ...τα κατάφερε!

Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Ό... θάυμα προέκυψε η προσφορά για το Σανατόριο «Μάνα του Στρατιώτη» στο διαγωνισμό που προκήρυξε το ΤΑΙΠΕΔ για την αξιοποίηση 14 πρώην Ξενία και παλαιών αρχοντικών, διαθέτοντάς τα προς πώληση ή μακροχρόνια εκμίσθωση για τουριστική εκμετάλλευση και που χαρακτηρίστηκε από την... ξηρασία στην εκδήλωση ενδιαφέροντος.

Το αρχιτεκτονικό στολίδι της περιοχής μας, που επί δεκαετίες «στοίχειωνε» από την εγκατάλειψη, ήταν το μοναδικό που προσέελκυσε επενδυτές, σώζοντας τα προγράμματα για τους υπευθύνους του Ταμείου ιδιωτικοποιήσεων.

Ωστόσο εκκρεμούν ερωτήματα για το ύψος του τιμήματος της εκμίσθωσης του ακινήτου, την ταυτότητα του επενδυτή αλλά και τα σχέδιά του για την αξιοποίηση του Σανατορίου.

Για 16.600 € το χρόνο

Σύμφωνα με την ανακοίνωσή του, το Δ.Σ. του ΤΑΙΠΕΔ «στο πλαίσιο του διαγωνισμού για την αξιοποίηση ομάδας ακινήτων με σκοπό την ανάπτυξή τους σε τουριστικές μονάδες ιδιαίτερης αισθητικής (Boutique Hotels) και συγκεκριμένα για το ακίνητο Σανατόριο Μάνα στη Βυτίνα Αρκαδίας, ανακήρυξε πλειοδότη την ΟΤΥΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ – ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ Ι.Κ.Ε. για τη μίσθωσή του για 50 χρόνια, με αρχικό ετήσιο μίσθωμα €16.600, αναπροσαρμόζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στα τεύχη του διαγωνισμού».

Με μια πρώτη ανάγνωση, τα 16.600 ευρώ το χρόνο για ένα ιστορικό κτίριο συνολικού εμβαδού 2.500 τ.μ μέσα στο μοναδικό φυσικό κάλλος ελατοδάσος του Μαινάλου, είναι ελάχιστα. Όμως, η επένδυ-

Η Μάνα του Στρατιώτη, Άννα Μελά Παπαδοπούλου, αδελφή του Παύλου Μελά.

Παραχωρείται για 50 χρόνια στην ΟΤΥΣ Ξενοδοχειακή-Τουριστική ΙΚΕ με αρχικό ετήσιο μίσθωμα 16.600 ευρώ!

Πλήθος τα ερωτήματα για την ταυτότητα του επενδυτή, αλλά και τα σχέδιά του για την αξιοποίηση του ακινήτου

ση που θα απαιτηθεί ώστε το ρημαγμένο νεοκλασικό και οι περιβάλλοντες χώροι του να μετατραπούν σε μια ελκυστική ξενοδοχειακή μονάδα για Έλληνες και ξένους επισκέπτες, είναι τεράστια. Σε αυτό το πλαίσιο δικαιολογείται το χαμηλό τίμημα αλλά και οι όροι αναπροσαρμογής του μισθώματος στην πορεία της επένδυσης.

Έτσι πηγαίνουμε στο επόμενο βασικό ερώτημα, που αφορά στα σχέδια αναπαλάωσης του κτιρίου και ανάπλασης της γύρω περιοχής. Σχέδια που σίγουρα ενδιαφέρουν τους κατοίκους της περιοχής καθώς από τη μορφή που θα δώσουν οι επενδυτές στο τουριστικό εγχείρημά τους εξαρτάται η ανα-

βάθμιση των όμορων δημοτικών διαμερισμάτων του δήμου Γορτυνίας. Θα περιλαμβάνει, για παράδειγμα, το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του boutique hotel περιηγήσεις, πεζοπορία στα μονοπάτια του Μαινάλου, εκδρομές στα αξιοθέατα της Γορτυνίας, γνωριμία με τοπικά αγροτικά και παραδοσιακά προϊόντα;

Ποιος είναι ο επενδυτής;

Πριν, όμως, εκπονηθούν σχέδια για την επόμενη ημέρα του Σανατορίου, θα πρέπει να μάθουμε ποιος είναι ο επενδυτής, καθώς τα στοιχεία που αφορούν στο προφίλ της εταιρείας ΟΤΥΣ Ξενοδοχειακή-Τουριστική ΙΚΕ είναι ελάχιστα.

Από το ΤΑΙΠΕΔ δεν δίνονται περαιτέρω πληροφορίες έως ότου ολοκληρωθεί και τυπικά η συμφωνία. Η εφημερίδα μας αναζήτησε την έδρα ή υποκατάστημα στην Ελλάδα με συγκεκριμένη διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας χωρίς επιτυχία. Από το ρεπορτάζ προκύπτουν δυο πιθανές εκδοχές.

Η πρώτη αφορά σενάριο για θυγατρική ευρωπαϊκής ξενοδοχειακής εταιρείας, με βασικές δραστηριότητές της την παροχή συμβουλών διοίκησης ξενοδοχειακών μονάδων και εκτιμήσεων για επενδύσεις στη βιομηχανία του τουρισμού.

Η δεύτερη θέλει την ΟΤΥΣ να σχετίζεται με νεοορυσταθείσα ελληνική τουριστική επιχείρηση, στελέχη της οποίας έχουν διαγράψει πολυετή θητεία σε γνωστό ταξιδιωτικό οργανισμό.

Ότι κι αν ισχύει, πάντως, σχετικά με την ταυτότητα του νέου ιδιοκτήτη του Σανατορίου Μάνα, το κρίσιμο είναι οι ενέργειες για την τουριστική αξιοποίησή του να κινηθούν προς τη σωστή κατεύθυνση, με σεβασμό κυρίως στο περιβάλλον.

Κοίτα ποιος μιλάει!

Πληθαίνουν τελευταία οι νουθεσίες προς ιθαγενείς για το θέμα της αξιοποίησης του Σανατορίου της Μάνας του Στρατιώτη και του Ξενία Μαγουλιάνων. Τις προάλλες γορτύνιος τοπικός παράγοντας μάς συμβούλευε να μην είμαστε τόσο σκληροί και πάνω από όλα να μην θέτουμε διλήμματα τύπου αξιοποίησης ή ξεπουλήματος των συγκεκριμένων ακινήτων.

Τον τελευταίο καιρό η εφημερίδα μας έγινε αποδέκτης ισχυρής πίεσης από πολιτευτές της περιοχής. Από μικροεκδότες και λοιπούς παράγοντες. Όλοι τους μάς προτρέπουν να συναινέσουμε, χωρίς προϋποθέσεις, στην αξιοποίηση του Σανατορίου και του Ξενία.

Κάποιοι μάλιστα μας κατηγορούν ευθέως ακόμα και για «φτηνό λαϊκισμό». Ότι δεν θέλουμε το καλό του τόπου. Ότι δεν θέλουμε να έχουν δουλειά οι νέοι της Γορτυνίας!

Όπα... μεγάλε. Είναι λαϊκισμός να δίνεις το βήμα στους συγχωριανούς σου; Να ζητάς από τον κόσμο να τοποθετηθεί σ' ένα τέτοιο θέμα;

Το πρόβλημα, κύριοι, δεν είναι ο λαϊκισμός, αλλά η εγκατάλειψη και ο μαρasmus του τόπου. Πρόβλημα, κύριοι, είναι η γήρανση του πληθυσμού, η φυγή των νέων, η ανεργία... Πρόβλημα είναι η απαξίωση των πάντων, πλην του χρήματος και του βολέματος.

Θεμιτό και σεβαστό το αίτημα να δημιουργηθούν θέσεις δουλειάς για τους νέους της περιοχής, αλλά όχι να θέλετε κάποιοι από εσάς να μας βγείτε από αριστερά.

Η Γορτυνία σήμερα είναι μικρή και μεταξύ μας όλοι γνωρίζομαστε. Αφού βολευτήκατε οι ίδιοι, η σύζυγος και το παιδί. Η ιδιωτική επιχείρηση πουλάει ακόμα, περάσατε και από δημόσια πόστα... Τώρα ζητάτε και τα ρέστα. Ότι δήθεν ενδιαφέρεστε για τους νέους και την ανεργία τους.

Ποιοι νέοι, κύριοι; Όταν έκλεινε το δημοτικό σχολείο των Μαγουλιάνων πού ήσασταν; Το Ταχυδρομείο κατέβασε ρολά νωρίς, το κοινοτικό κατάστημα ακολούθησε, το λεωφορείο των ΚΤΕΛ γνωρίζετε κάθε πότε περνάει από το χωριό; Τί κάνατε όλα αυτά τα χρόνια για να σταματήσει το κατρακύλημα του τόπου;

Π.ΜΑΡ.

ΔΕΝ ΓΛΥΤΩΝΟΥΝ ΟΥΤΕ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Και νέο δημοτικό φορο-κοστούμι

Ο λογαριασμός δεν βγαίνει και στο Δήμο Γορτυνίας αποφάσισαν να κάνουν νέα φοροεπιδρομή στις τσέπες μας με την επιβολή τέλους ταφής ανά έτος. Η απόφαση αυτή πάρθηκε προσφάτως με την δικαιολογία της συντήρησης των νεκροταφείων. Τελικός στόχος, όμως, δεν είναι άλλος από το να γεμίσουν τα άδεια δημοτικά ταμεία.

Τα νούμερα της στατιστικής υπηρεσίας του δήμου Γορτυνίας μπορεί να είναι ζοφερά, καθώς κατατάσσεται τρίτος πιο γερασμένος σε πληθυσμό δήμος στην Ελλάδα, έτσι η δημοτική αρχή αποφάσισε να ασχοληθεί με κάτι που θα μπορεί να γεμίσει τα ταμεία. Εξάλλου τα γραφεία τελετών κάνουν χρυσές δουλειές!

Κάποιοι θα σκεφτούν ότι ο δήμος δεν κάνει κάτι διαφορετικό από ότι κάνουν και άλλοι μεγάλοι δήμοι της χώρας. Υπάρχουν δήμοι που κάνουν χρυσές δουλειές με τα νεκροταφεία (σ.σ. ο δήμος Ζωγράφου στην Αθήνα π.χ. πλούτισε και πλουτίζει από το κοιμητήριο).

Πάντως, απ' ό,τι φαίνεται το χάρτασι αυτό δεν θα το γλυτώσουν ούτε και αυτοί που χάρισαν την γη ώστε να γίνει το νεκροταφείο.

Στον δήμο, απ' ό,τι μαθαίνουμε, ο ΕΝΦΙΑ έφτασε φουσκωμένος και πρέπει να πληρωθεί. Υπάρχουν, μάλιστα σκέψεις ώστε ο δήμος να «ξεφορτωθεί» αρκετά ακίνητα που είναι ασύμφορα. Για αυτό εξάλλου έχει προσληφθεί ειδικός σύμβουλος για τα θέματα ακίνητης περιουσίας. Εννοείται ότι η πρόσληψη - απασχόληση του ειδικού Συμβούλου δεν θα είναι με το αζημίωτο.

Ας επιστρέψουμε όμως στον φόρο ταφής. Αποφασίστηκε ο κάθε τάφος να χρεώνεται στους δικαιούχους του εκλιπόντος με 10 ευρώ το χρόνο για τα πρώτα 5 χρόνια και με 20 ευρώ τον χρόνο για τα επόμενα. Λίγα χρήματα, θα σκεφτούν κάποιοι. Δεν παύει όμως να είναι άλλος ένας φόρος που πρέπει να πληρωθεί.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι ο Δήμος Γορτυνίας έχει και το σχέδιο είσπραξης του. Πάντως δηλώνουν πανέτοιμοι να ξεκινήσουν την εφαρ-

μογή του άμεσα. Να είναι καλά τα ληξιπρόθεσμα! Κάποιοι πάντως πρέπει να μας ξεκαθαρίσει τι θα γίνει με τους τεθνηκότες που δεν έχουν άμεσα συγγενικά πρόσωπα. Μην αναφερθούμε στην επιπλέον γραφειοκρατία που καλλιεργείται, καθότι μιλάμε για χιλιάδες τάφους σε όλο τον δήμο. Καλά ξεμπερδέματα, λοιπόν.

Προτιμότερο θα ήταν ο Δήμος Γορτυνίας να εφαρμόσει ένα εφάπαξ τέλος ταφής με ισχύ 5 χρόνια την στιγμή της έκδοσης της σχετικής άδειας. Επίσης να δοθούν οικογενειακοί τάφοι, την στιγμή μάλιστα που υπάρχει πληθώρα τέτοιων αιτημάτων. Κάτι που θα έφερνε άμεσα έσοδα στον Δήμο και όχι αμφιβόλου είσπραξης χαράτσια σε βάθος χρόνου... (Παιδιά εκεί στον δήμο, κάντε ένα τηλεφώνημα στον Δήμο Ζωγράφου που και γνωρίζουν το θέμα και έχουν την τεχνογνωσία.

Αν δεν βρίσκετε το τηλέφωνο, να σας το δώσουμε εμείς).

Τα προβλήματα πολλά, η καθημερινότητα σκληρή, ο κόσμος ξεζουμίστηκε και δεν έχει άλλα να δώσει. Καλοί οι φόροι, αλλά όταν έχουν μια λογική και λειτουργικότητα. Να σχεδιάζονται πάντα με στόχο την αναζωογόνηση της περιοχής.

Τα αποσπασματικά τέλη δεν είναι λύση. Ήδη πολλοί δήμοι με μεγάλο δείκτη εγκατάλειψης και φυγής του πληθυσμού, βάζουν στο συρτάρι παρόμοια σχέδια, ένας από αυτούς είναι και ο Δήμος Αθηναίων όσο και αν αυτό ακούγεται παράδοξο. Μην αναφέρουμε όλες αυτές τις φοροελαφρύνσεις που τάζει αυτή την εποχή η δημοτική αρχή Καρπενησίου στους νέους και όλους όσους θέλουν να στήσουν μια επιχείρηση, αν επιλέξουν την περιοχή του. Π.Μ.

❑ **ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ: Η Βασιλική Τζίφα, DDS, MSc, Χειρουργός Οδοντίατρος, ΑΠΘ, Παιδοδοντίατρος ζητάει συνεργασία με οδοντιατρικό κέντρο ή οδοντίατρο στην Αθήνα. Τηλ. 698 1753101, Email: Basiatzifa@gmail.com**

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ:
01-4943

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Όροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 2105230669
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliaana@gmail.com

Υπεύθυνος έκδοσης:
Παναγιώτης Κυρ.
Κυριακόπουλος
pkkyriak@gmail.com

Υπεύθυνος Σύνταξης
Παναγιώτης Ιωάννης Μαρίτσας
panosmaris1@gmail.com

**Επικοινωνία με τα μέλη
και τους συνδρομητές:**
Μαρίτσας Κωνσταντίνος:
6977.914.111

Αλεξόπουλος Άγγελος:
6973.089.436

Δουλουγέρης Δ. Ηλίας:
6932.28.22.51

Κολόσκακας Αλέξης:
6948.58.53.84

Γόντικας Κ. Χρήστος:
6940.92.71.52

Ζούβελος Τάσος:
6944.29.44.70

Μπερελής Ιωάννης:
6945.91.93.91

Κυριακόπουλος Παναγιώτης:
6972.63.23.12

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Μαίρη Γασπαράκη

ΤΥΠΟΙΣ:
Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

Σε αυτούς που
κατάφεραν
να μοιράσουν μέχρι
και τα θεμέλια
του αρχαίου ναού
που βρίσκονται δίπλα
στην εκκλησία
της Παναγίας
στο Πετροβούνι,
αφιερώνουμε
την φωτογραφία
του ορειχάλκινου
συμπλέγματος
τεσσάρων ειδωλίων
σε στάση χορού,
που βρέθηκε
στην περιοχή.
(©Εθνικό Αρχαιολογικό
Μουσείο, Αθήνα).

ΓΙΑ ΕΡΓΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟ 2015

Μας δίνουν μόνο 700 ευρώ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Χωρίς να θέλω να γίνωμαι κουραστικός, υπενθυμίζω πως ό,τι καταφέραμε στο χωριό, το καταφέραμε όλοι μαζί. Παρ' όλες τις δύσκολες συγκυρίες, ευελπιστούμε και για την συνέχεια και σε δικές σας πρωτοβουλίες για να συνεχίσουμε.

Δυστυχώς για το 2015, λόγω της δραστηρικής περικοπής της κρατικής επιχορήγησης, μας αναλογούν μόνο 700 ευρώ σε τεχνικά έργα. Τους τελευταίους μήνες όλοι μαζί προσπαθήσαμε και πετύχαμε

τα παρακάτω:

✓Ολοκληρώθηκαν διαπλατύνσεις δρόμων και αντιστήριξη τους με πέτρα, όπως επίσης ολοκληρώθηκε και το κάτω προαύλιο του σχολείου.

✓Τοποθετήθηκαν αντιπλημμυρικές σχάρες σε διάφορα σημεία. Καθαρίστηκαν και επισκευάστηκαν τα φρεάτια στο ρέμα του χωριού.

✓Για το θέμα της πρόσβασης στην Παναγία στο Πετροβούνι να ενημερώσω ότι έγινε διακοπή εκτέλεσης της απόφασης καθώς ο αντίδικος δεν δέχτηκε την αρχική απόφαση και συνεχίζει δικαστικά.

Η εκκλησία έτσι, εξακολουθεί να είναι αποκομμένη από κάθε πρόσβαση.

□ Με τις συντονισμένες ενέργειες του **Νικόλα Γόντικα** και των υπηρεσιών της Περιφέρειας αναμένεται να υδροδοτηθεί ο οικισμός Παν (Καμπέας) έως το καλοκαίρι.

□ Με την χρηματοδότηση 500 ευρώ ανωνύμου και 100 ευρώ του **Κων/νου Δ. Κανελλόπουλου** εις μνήμη της ξαδέφφης του **Γεωργίας Αναργύρου**, ολοκληρώθηκε η επένδυση του οστεοφυλακίου.

Καλή χρονιά με υγεία και ευτυχία για όλους μας.

8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ, ΚΟΒΟΥΜΕ ΠΙΤΑ

Η συμμετοχή όλων μετράει

Ο κάθε Μαγουλιανίτης, η κάθε Μαγουλιανίτισσα μπορεί να σηκώσει το χωριό μας λίγο ψηλότερα. Ο Σύλλογος προχωρά ένα βήμα ακόμα. Στις 8 Φλεβάρη γίνονται εκλογές για την ανάδειξη:

1) Νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

2) Επιτροπής για το παράρτημα Αρκαδίας, με έδρα το χωριό.

3) Συγκρότηση και εκλογή της Επιτροπής Νέων.

Όσοι περισσότεροι ψηφίσουν, τόσο μεγαλώνει το κύρος και η δύναμη του Συλλόγου.

Μέγιστη υποχρέωση όλων μας, να συμμετέχουμε σ' αυτήν την σημαντική διαδικασία.

➤ Αν αγαπάς τον τόπο σου.

➤ Αν πονάς για τα Μαγούλιανα.

➤ Αν συμφωνείς με τις δράσεις που όλοι μαζί αναπτύξαμε, τα 2 τελευταία χρόνια.

➤ Αν θέλεις τα καλοκαίρια να κατακλύζει η νεολαία μας το χωριό.

➤ Αν θέλεις να γίνουν πράξη οι αποφάσεις της Γενικής μας Συνέλευσης.

➤ Αν θέλεις να μας υπολογίζουν σαν χωριό.

Έχεις την ευκαιρία να συμβάλεις και εσύ στην ενίσχυση της συλλογικής μας προσπάθειας. Να πάρεις μέρος στην εκλογική διαδικασία που θα γίνει τόσο στην

Αθήνα, όσο και στα Μαγούλιανα.

Στις εκλογές μπορούν να πάρουν μέρος όλοι όσοι έχουν δικαίωμα να γίνουν μέλη του συλλόγου:

Τακτικά μέλη μπορούν να γίνουν με αίτησή τους, όλοι όσοι κατάνονται από το χωριό Μαγούλιανα, οπουδήποτε της Ελλάδος ή της Αλλοδαπής και αν κατοικούν, δηλαδή όσοι έχουν γεννηθεί στα Μαγούλιανα ή όσοι έχουν έστω και τον ένα μόνο γονέα τους ή ακόμη μόνον κάποιον απώτερο ανιόντα οποιουδήποτε φύλου και βαθμού, που έχουν γεννηθεί στο χωριό αυτό, καθώς και οι σύζυγοί τους, εφόσον έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους.

Τακτικά μέλη μπορούν επίσης να γίνουν με αιτιολογημένη εισήγηση του ΔΣ και απόφαση της Γενικής Συνέλευσης:

α) Όσοι αποκτούν και διατηρούν κάθε μορφή ιδιοκτησίας στην ευρύτερη περιοχή (εντός των γεωγραφικών ορίων) της κοινότητας των Μαγουλιανών και με αίτησή τους ζητούν να γίνουν μέλη του συλλόγου.

β) Οι φίλοι του χωριού (που παρέχουν ήδη υπηρεσίες στον σύλλογο και στα Μαγούλιανα), που επιθυμούν και ζητούν με αίτησή τους, να συνεχίσουν να προσφέρουν προκειμένου να υλοποιηθούν οι σκοποί του συλλόγου.

ΚΗΔΕΙΕΣ

- Ο **Γιάννης Ανδ. Ζούβελος** ετών 102, απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα.
- Η **Βασιλική Απ. Κοσιαβέλου** πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στην Βυτίνα
- Ο **Ντίνος και η Ντίνα Κοσιαβέλου** απεβίωσαν στην Αθήνα και ετάφησαν στα Μαγούλιανα.
- Ο **Λεωνίδας και η Χρυσούλα Αναγνωστοπούλου** απεβίωσαν και ετάφησαν στην Βυτίνα
- Η **Θοδώρα Α. Καραλή** απεβίωσε σε νοσοκομείο του Πύργου και ετάφη στα Μαγούλιανα.
- Η **Τασία Καψάλη** απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στην Βυτίνα.
- Ο **Ανδρέας Παπαγιαννακόπουλος** απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στα Μαγούλιανα.
- Ο **Κωνσταντίνος Ζούβελος** απεβίωσε και ετάφη στην Νέα Υόρκη.

Το γέλιο της Θοδώρας, μόνο ο θάνατος μπόρεσε να το πάρει...

Ο θάνατος νίκησε ένα «παιδί» από το χωριό μας... Η **Θοδώρα** του **Αλέξη** και της **Γιαννούλας Καραλή** δεν υπάρχει πλέον ανάμεσά μας. Η συμμαθήτριά μας, η φίλη μας, το γελαστό κορίτσι του χωριού μας έφυγε... Όταν την «ξανασυναντήσουμε» θα της πούμε όσα θέλαμε... και δεν της τα είπαμε. Γιατί ασχολούμαστε με ένα σωρό αηδίες, αλλά όχι όσο πρέπει με τους ανθρώπους. Να είναι ελαφρύ το χρώμα, Θοδώρα μας.

Π.ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αρκετοί Μαγουλιανίτες ταξίδεψαν από την Αθήνα στο χωριό για να εκφράσουν την λύπη τους στους δικούς της ανθρώπους, να συ-

νοδέψουν την **Θοδώρα Καραλή** στην τελευταία της κατοικία. Πολλά και τα μηνύματά με συλλυπητήρια στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

@ **Dora Zouvelou**: Συλλυπητήρια στην οικογένεια.

@ **Vassiliki Cossivelou**: Ο Θεός να την αναπαύει.

@ **Αναστάσιος Ζούβελος - Ευαγγελία Μαρκάκη**: Καλό ταξίδι στο παράδεισο.

@ **Αγγελική Κοσιαβέλου**: Καλό ταξίδι... και θαρρώ πως ο παράδεισος είναι σίγουρος...

@ **Therisia Kontogianni**: Με τους αγγέλους για πάντα.

@ **Eleni Bizannes**: Συλλυπητήρια στους οικείους της. Ο Θεός να αναπαύσει τη Θοδωρούλα.

@ **Georgia Sideri**: Καλό ταξίδι...

@ **Διαμάντω Κόλλια**: Ας είναι ελαφρύ το χρώμα που θα την σκεπάσει. Καλό ταξίδι αγαπημένη Θοδώρα...

@ **Jenny Zouvelou**: Καλό ταξίδι, κορίτσι μου.

@ **Elsa Petroula**: Ήταν τόσο νέα. Καλό ταξίδι σου Θοδώρα μας.

@ **Kolosakas Theodoros**: Συλλυπητήρια στους δικούς της.

@ **Eleni Bizannes**: Είχε αθώα ψυχή, ας είναι με τους αγγέλους

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΖΙΦΑ (1925-2014)

«Αγαπημένη μας μητέρα, κόρη του **Αποστόλου** και της **Χριστίνας Κοσιαβέλου**, έφυγες πλήρης ημερών για τη γειτονιά των αγγέλων. Είχες τη λεβεντιά της Μαγουλιανίτισσας μητέρας. Εξήσες τα περισσότερα χρόνια μακριά από το χωριό σου, αλλά πάντα το αγαπούσες. Δημιούργησες οικογένεια. Παντρεύτηκες το Βυτιναίο πατέρα μας **Γεώργιο**

Τζίφα. Σπούδασες δύο παιδιά. Λαχταρούσες και αγαπούσες τα εγγόνια σου και χαιρόσουν για την πρόοδό τους. Κυρα-Βάσω αγάπες και αγαπήθηκες. Είχες αξίες και ιδανικά. Ας είναι ελαφρύ το χρώμα της Βυτίνας που σε φιλοξενεί. Στη γειτονιά των αγγέλων θα συναντήσεις το σύζυγό σου και τα αγαπημένα σου αδέρφια, το Θανάση, το Νίκο και τη Γιαννούλα».

Απόστολος Τζίφας Συντ/χος Γυμνασιάρχης

Θα σας θυμόμαστε πάντα

Η **θεία-Ντίνα** και **μπάρμπα-Ντίνος**, ήταν δυο πρόσωπα τόσο γνώριμα σε όλους. Οι γειτονιές στο χωριό είχαν ισχυρούς δεσμούς πάντα. Από τα λίγα πράγματα που θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά, από την ηλικία των 5 χρόνων μου, είναι που τρύπωνα συχνά στα σπίτια των γιγαδιών της γειτονιάς (έτσι μου φαινόταν όλες τότε και ας τις έλεγα θείες). Η θεία-Μουτζούραινα, η θεία-Ελενίτσα, η θεία-Ντίνα πάντα είχαν

κάτι να σε φιλέψουν, πάντα μια καλή κουβέντα να σου πουν. Βέβαια με την θεία-Ντίνα αυτό κράτησε και για τα επόμενα 20 χρόνια. Κάθε φορά που θα ανηφορίζω το σοκάκι θα είναι σαν να στέκεται στο μπαλκόνι και να καλωσορίζει.

Τον μπάρμπα-Ντίνο τον προτιμάγαμε (σαν επαγγελματία κιάλας) να ανέβουμε στην καρότσα όταν γυρνάγαμε από κάποιο εξωκλήσι που γιόρταζε για το χωριό. Η «στροφή» έχει ήδη αρκετά χρόνια το όνομά του, έτσι θα τον θυμόμαστε πάντα.

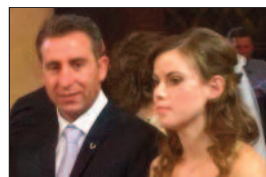
Καλό ταξίδι και στους δύο. **Α.Α.Αλεξ**

Οικονομικές προσφορές

- **Ελένη Κογιμοτζή** εις μνήμη των γονιών της **Ντίνου και Ντίνας Κοσιαβέλου**, 200 ευρώ
- **Βασιλική Σακελλαρίου-Τελά**, 50 ευρώ.
- **Γεώργιος Δ. Τελάς** του **Δήμου**, 50 ευρώ.
- **Σταυρούλα Α. Ζουβέλου**, 50 ευρώ.
- **Κώστας Κλώκας**, 20 ευρώ.

ΓΑΜΟΣ

Αντί στην εργενική ζωή είπε ο **Άλκης Κόλλιας**. Ντύθηκε γαμπρός δείχνοντας το δρόμο στους αμετανόητους εργένηδες. Ο Άλκης και η **Αναστασία Κοκκώνη** ένωσαν τις τύχες τους με τα δεσμά του γάμου στον Άγιο Τρύφωνα, στην Βυτίνα. Στην τελετή παραβρέθηκες πολλός κόσμος και από τα δύο χωριά. Τα δύο νέα παιδιά κυριολεκτικά έλαμπαν. Ο Σύλλογος τούς εύχεται ολόψυχα «βίον ανθόσπαρτον», όπως είθισται να λένε οι μεγαλύτεροι σε ηλικία. Παιδιά, να ζήσετε ευτυχισμένοι.

Και άλλοι επιτυγχόντες

Στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε τα ονόματα των παιδιών που πέτυχαν σε Ανώτερα και Ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας στις Πανελλήνιες εξετάσεις του 2014.

Στις εξετάσεις εκείνες πέρασαν επιτυχώς άλλα δύο Μαγουλιανιτάκια: η **Δουληγέρη Ιωάννα** του **Ευαγγέλου** ήταν μεταξύ των πρώτων στην Γαλλική Φιλολογία του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και η **Αναστασία Γ. Καρτελιά** πέρασε στην Πληροφορική του Πανεπιστημίου Πειραιά.

ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ, ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΤΑ ΟΡΕΙΝΑ...

Της **ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ**

Τα τελευταία δέκα χρόνια της ζωής μου, ένα μεγάλο και σημαντικό κομμάτι της, αφορά μαθητές του νομού Αρκαδίας, κυρίως. Μπορώ ώρες να μιλάω για τα παιδιά αυτά. Μα σήμερα, στην ανατολή μιας νέας χρονιάς θα σας μιλήσω για ένα πολύ αγαπημένο μου κομμάτι αυτών. Θα σας μιλήσω για τα παιδιά της Γορτυνίας και των χωριών του Μαινάλου.

Θα σας πω για τα παιδιά εκείνα που ξεκινούν τη μέρα τους πολύ πιο νωρίς από τους περισσότερους συνομηλίκους, και από πολύ μικρή ηλικία μάλιστα, γιατί τα περιμένει το ταξί ή το λεωφορείο του ΚΤΕΛ που θα τα μεταφέρει στο σχολείο. Στο σχολείο που είναι στην πρωτεύουσα, ή στο πλησιέστερο εν λειτουργία σχολείο της περιοχής που διαμένουν.

Στο Δήμο Γορτυνίας αυτή τη στιγμή λειτουργούν οκτώ Νηπιαγωγεία, οκτώ Δημοτικά Σχολεία, τρία Γυμνάσια και δύο Γενικά Λύκεια.

Το πλησιέστερο Επαγγελματικό Λύκειο είναι αυτό της Τρίπολης. Το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο βρίσκεται επίσης στην Τρίπολη, ενώ το Εργαστήριο Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ε.Ε.Ε.Κ.) λειτουργεί στο χωριό Κάψια. Αυτά λειτουργούν προς το παρόν, για την επόμενη χρονιά δεν μπορούμε να ξέρουμε.

Το να αραδιάσω αριθμούς είναι η εύκολη λύση. Μεγαλύτερη αξία έχει να δώσουμε τον λόγο στα ίδια τα παιδιά. Όσα αναγράφονται είναι αληθινές ιστορίες μαθητών. Τα ονόματα για ευνόητους λόγους είναι παραποιημένα.

• Εκτός εαυτού και πολύ θυμωμένη ήρθε μια μέρα στο μάθημα η **Μαρία Π.** Υπολόγιζε τα χρήματα που θα χρειαζόταν για να κάνει μάθημα σε φροντιστήριο προκειμένου να δώσει εξετάσεις για τη σχολή των ονείρων της και τον επιπλέον χρόνο για τις μετακινήσεις στην Τρίπολη, και ένιωθε η πιο αδικημένη και κουρασμένη μαθήτρια στον

πλανήτη. Μετρούσε και ξαναμετρούσε τα χρήματα, αλλά δεν της έβγαιναν...

Δεν είναι τυχαίο που πολλές οικογένειες μετακόμισαν στην Τρίπολη προκειμένου να έχουν τα παιδιά τους καλύτερη εκπαίδευση και «καλύτερη ζωή», ακόμα κι αν οι οικονομικές δραστηριότητες της οικογένειας πηγαίνουν ουσιαστικά από το χωριό.

• Η **Ανδριάννα Κ.** έμενε με τη μεγαλύτερη αδερφή της στην Τρίπολη, από δεκαπέντε χρονών. Ήρθαν στην πόλη για να παρακολουθήσει η μεγάλη τα μαθήματα στο ΙΕΚ και για να τελειώσει με καλύτερες συνθήκες η μικρή το λύκειο. Στο χωριό άφησαν τους γονείς τους και τον αδερφό τους, άτομο με ειδικές ανάγκες, που ποτέ δεν πήγε σε σχολείο. Το Ειδικό Δημοτικό και το Εργαστήριο Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΕΕΕΚ) ήταν πολύ μακριά. Στην Ανδριάννα έλειπε πολύ η μητέρα της και ανησυχούσε για αυτή. Συχνά έψαχνε μια κουβέντα ενθάρρυνσης.

• Ο **Χρήστος Κ.** και ο **Γιάννης Μ.** παρακολουθούσαν μαθήματα στο ΕΕΕΕΚ. Ξεκινούσαν κάθε μέρα από την Κοντοβάζαινα και τη Δημητσάνα αντίστοιχα. Έχουν ακόμα, και το δείχνουν με κάθε ευκαιρία, αστείρευτη αγάπη για τους καθηγητές τους και ιδιαίτερη χαρά που πάνε σχολείο.

• Ο **Ιωσήφ**, η **Μαριλένα** και ο **Κωνσταντίνος** ξυπνούν κάθε μέρα νωρίς νωρίς για να πάνε στη Βυτίνα. Οι γονείς τους πάντα θα έχουν την αγωνία να φτάνουν καλά στο σχολείο και συχνά πυκνά θυμώνουν με τους οδηγούς των λεωφορείων που δε θα μπουν στο χωριό για να τους αφήσουν στα σπίτια τους, όπως οφείλουν. Οι οδηγοί των λεωφορείων δικαιολογούνται ότι "είναι στενός ο δρόμος", "θα χαλάσει το αυτοκίνητο από τα κλαδιά", "γιατί έχει πάγο και δεν θα ανέβει στη στροφή"... Έτσι θα χρειαστεί να μεταφέρουν αυτοί τα παιδιά στο Πετροβούνι για να τα πάρει από εκεί το λεωφορείο, γιατί ο δρό-

Εις ώτα μη ακούντων οι διαμαρτυρίες

μος δεν έχει καθαριστεί καλά. Έχουν δύσκολο δρόμο μπροστά τους, όπως άλλωστε και όλοι οι προηγούμενοι. Μα έχουν και δύναμη.

• Ο **Αργύρης Γ.** μένει ακόμα στην Τρίπολη με το μεγαλύτερο αδερφό του. Μαθητές και οι δύο. Την πρώτη φορά που αρρώστησε ερχόταν στο σχολείο με πυρετό. Τα λεφτά που είχαν για να περάσουν την εβδομάδα δεν έφταναν για να πάει σε γιατρό και να αγοράσει και τα φάρμακα. Επιπλέον δεν γνώριζαν πώς να χρησιμοποιήσουν το βιβλιário υγείας τους και τι υπηρεσίες μπορούσε να τους προσφέρει το Νοσοκομείο. Οι καθηγητές ανέλαβαν να τους βοηθήσουν. Οι γονείς, έτσι κι αλλιώς, είναι πολλά χιλιόμετρα μακριά.

• Ο **Γιάννης Σ.**, ο **Γιώργος Π.**, ο **Χρήστος Π.** και πολλοί ακόμα μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου γυρίζουν στα χωριά τους κατάκοποι και γνωρίζουν ότι εκεί τους περιμένουν κι άλλες δουλειές. Τις ξέρουν καλά και τις κάνουν αγόγγυστα χρόνια. Και είναι δουλειές δύσκολες. Μα εκείνο το σχολείο, είναι πολύ πιο δύσκολο, και απαιτητικό, και πάλι θα φωνάζει ο καθηγητής γιατί δεν διάβασαν όπως έπρεπε. Κάποιες φορές αναρωτιούνται και για τη χρησιμότητά του. Τόσοι καλοσπουδασμένοι γύρω τους γυρίζουν άνεργοι στην Τρίπολη. Αξίζει άραγε ο κόπος και ο χρόνος; Μήπως βοηθώντας τους γονείς τους στις δουλειές (συνήθως αγροτοκτηνοτροφικές) ήταν περισσότερο αποδοτικοί;

• Ο **Χρήστος**, ο **Βασίλης** και πολλοί ακόμα βοηθούν τους γονείς ή κάνουν και μεροκάματα προκειμένου οι οικονομικά να συνεισφέρουν στην οικογένεια, και καλύτεροι να γίνουν στην ειδικότητά τους, αν βρουν μεροκάματο στην ειδικότητα που επέλεξαν στο Επαγγελματικό Λύκειο. Δε στέκονται λε-

πτό. Όπου δουλειά είναι μέσα. Κάνουν και καμιά απουσία από το σχολείο, για μεροκάματα ή και για να προλάβουν να αγοράσουν πράγματα για τις οικογένειές τους, είτε και για άλλους στο χωριό.

• Ο **Ανδρέας Κ.** και όχι μόνο, δεν είχε ταξιδέψει ποτέ πέρα από την Τρίπολη. Την πρώτη φορά που το έκανε ήταν σε σχολική εκδρομή. Περνώντας στην άλλη άκρη της σήραγγας στο Αρτεμίσιο αναφώνησε με ενθουσιασμό: «Ωρέ... Έτσι είναι στην άλλη άκρη της τρύπας».

Δε νομίζω ότι έκλεισαν στιγμή τα μάτια του για τις επόμενες τρεις μέρες. Αυτός, και οι περισσότεροι συμμαθητές του εξάλλου, δεν είχαν φτάσει ποτέ μέχρι το Βόλο αφενός, και αφετέρου δεν είχαν κοιμηθεί ποτέ σε ξενοδοχείο.

Για πολλά παιδιά άλλωστε, οι σχολικές εκδρομές είναι η αφορμή να δουν τον κόσμο λίγο έξω από το χωριό τους για πρώτη φορά, και αυτό δεν έχει αλλάξει εδώ και δεκαετίες. Αυτό βέβαια με την προϋπόθεση ότι έχουν το χρηματικό ποσό που απαιτείται και δεν υπάρχουν εκείνες τις μέρες δουλειές στις οποίες πρέπει να βοηθήσουν.

• Ο **Γιάννης Π.** μεγάλωσε σε κτηνοτροφική οικογένεια. Όλα τα χρόνια βοηθούσε τον πατέρα του, όπως άλλωστε κάνουν και τα άλλα αδέρφια του. Άριστος μαθητής και είχε μοναδικό όνειρο να γίνει γιατρός. Αυτό και μόνο αυτό. Πείσμωνσε και το κατάφερε, τη δεύτερη χρονιά που έδωσε εξετάσεις πιο ξεκούραστος και πιο ψύχραιμος. Όταν επιστρέφει στο χωριό εννοείται ότι βοηθάει και με το παραπάνω στις χειρωνακτικές εργασίες.

Δεκάδες μαθητές μετά το σχόλασμα δεν παίρνουν το λεωφορείο για τα σπίτια τους, αλλά το λεωφορείο για την Τρίπολη. Παρακολουθούν μαθήματα σε φροντιστήρια για να προετοιμαστούν καλύτερα για τις εξετάσεις.

• Ο **Πάνος Κ.** θέλει να σπουδάσει στη Γυμναστική Ακαδημία. Τα προηγούμε-

να χρόνια δούλευε σε ταβέρνα για να βοηθήσει στα έξοδα του φροντιστηρίου. Ονειρεύεται να επιστρέψει στον τόπο που αγαπά περισσότερο από κάθε τι και να βάλει ένα λιθαράκι στην ανάπτυξή του.

• Η **Άννα Π.** έρχεται κάθε Σάββατο από τα Λαγκάδια, με τη μητέρα της και τη μικρή της αδερφή, στην Τρίπολη από νωρίς. Η Άννα κάνει φροντιστήριο για το σχολείο, η μικρή φροντιστήριο Αγγλικών και η μαμά περιμένει υπομονετικά. Είναι πολύ καλή μαθήτρια και θέλει να σπουδάσει. Ας όψεται η Τράπεζα θεμάτων... Κι αυτή όπως και πολλοί ακόμα ξεκίνησαν τα φροντιστήρια από νωρίς.

• Μαθήτρια πριν μερικά χρόνια διάβαζε, μέχρι να ξεκινήσει το μάθημα στο φροντιστήριο, στο κατάστημα που πήγαινε να φάει κάτι πρόχειρο. Ευτυχώς ευαισθητοποιήθηκαν από το φροντιστήριο και διέθεσαν μια άδεια αίθουσα, να διαβάζουν τα παιδιά που έφθαναν πιο νωρίς στην πόλη.

Η πλειονότητα των παιδιών αγωνίζεται να περάσει στις σχολές των ονείρων τους, να σπουδάσουν και τα περισσότερα απ' αυτά ευελπιστούν ότι μια μέρα θα γυρίσουν πίσω για να κάνουν την ιδιαίτερη πατρίδα τους καλύτερη. Δύσκολος και επίπονος ο αγώνας τους, μα συνήθως από τα κουρασμένα μάτια τους δε λείπει η ελπίδα και κυρίως το πείσμα.

Χωρίς ιντερνέτ

Και βέβαια δεν είναι και λίγες οι περιοχές στα ορεινά της Γορτυνίας, στις οποίες η πρόσβαση στο διαδίκτυο παραμένει ακόμα όνειρο. Και βέβαια εκεί τα παιδιά στερούνται ακόμα μιας δυνατότητας. Της εκμετάλλευσης των υπηρεσιών που αυτό προσφέρει.

Τελικά, δεν έχουν αλλάξει και πολλά σε ότι αφορά τη ζωή των μαθητών στα μέρη μας τις τελευταίες πολλές δεκαετίες.

ΕΥΠΝΗΜΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΡΑΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ Ατέλειωτες ώρες στους δρόμους

➤ Ο Δήμος Γορτυνίας, σε ότι έχει να κάνει με την εκπαίδευση, μεταφράζεται σε οκτώ Νηπιαγωγεία, οκτώ Δημοτικά Σχολεία, τρία Γυμνάσια και δύο Γενικά Λύκεια (ΓΕΛ). Η διασπορά των σχολείων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι σαφώς καλύτερη σε σχέση με τη δευτεροβάθμια, όπου Γυμνάσια λειτουργούν μόνο στη Βυτίνα, τα Τρόπαια και την Κοντοβάζαινα, ενώ τα Γενικά Λύκεια μόνο στη Βυτίνα και τα Τρόπαια.

➤ Το πλησιέστερο Επαγγελματικό Λύκειο (ΕΠΑΛ) λειτουργεί στην Τρίπολη, όπως και το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο, ενώ το πλησιέστερο Εργαστήριο Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΕΕΕΚ) λειτουργεί στο χωριό Κάψια.

➤ Είναι σαφέστατο λοιπόν ότι ένα παιδάκι που μόλις ξεκινάει το σχολείο στο δήμο της Γορτυνίας, μαθαίνει να ξυπνά σαφώς πιο νωρίς από άλλα της ηλικίας του και να μετακινεί-

ται με ταξί ή και λεωφορείο για να πάει στο σχολείο του, κάτι που βέβαια συνεχίζεται για όλα τα υπόλοιπα χρόνια, και εννοείται ότι επιστρέφει και αργότερα το μεσημέρι. Και βέβαια, οι συνθήκες μετακίνησης τους περισσότερους μήνες δεν είναι οι καλύτερες αφού ο χειμώνας στα μέρη μας κρατάει πολύ και έχει και βροχές και χιόνια και ιδιαίτερα χαμηλές θερμοκρασίες.

➤ Επιπλέον, οι μαθητές του Λυκείου Βυτίνας, δίνουν εξετάσεις στο Λύκειο Λεβιδίου. Τα παιδιά από τα χωριά των Λαγκαδίων και της Δημητσάνας αναχωρούν για άλλη μια φορά άγρια χαράματα προκειμένου να είναι στο Λεβίδι στις 7:30 το πρωί τουλάχιστον.

➤ Για να καταλάβει κανείς το μέγεθος των μετακινήσεων, αρκεί να αναφερθεί ότι υπάρχουν μαθητές που καθημερινά μετακινούνται από τη Στεμνίτσα, τη Δημητσάνα και τα γύρω χωριά για τη Βυτίνα. Από την Κοντο-

βάζαινα και τη Δημητσάνα για το ΕΕΕΕΚ Μαντινείας. Από την Καρκαλού και το Βαλτεσινικό για το ΕΠΑΛ στην Τρίπολη. Ενώ μαθητής από το Περιοικονέρι μετακόμισε στην Τρίπολη προκειμένου να μπορεί να παρακολουθεί τα μαθήματά του στο ΕΠΑΛ.

➤ Μεγαλώνοντας δε, εκτός από το Εύπνημα από τα άγρια χαράματα για να πάνε τα παιδιά σχολείο, αναγκάζονται να περνούν πολλές επιπλέον ώρες στο δρόμο και τα λεωφορεία προκειμένου να παρακολουθήσουν επιπλέον μαθήματα στα φροντιστήρια που λειτουργούν στην Τρίπολη. Και ναι, όσο κι αν δεν μας αρέσει, ο τρόπος λειτουργίας και οργάνωσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος εξακολουθεί να σπρώχνει τους μαθητές στα φροντιστήρια, καθώς οι ώρες διδασκαλίας δεν αρκούν να καλύψουν τις απαιτήσεις των εξετάσεων.

➤ Τα τελευταία χρόνια τα σχολεία χορεύουν και αυτά στο ρυθ-

μό της κρίσης, με αποτέλεσμα κάθε χρόνο να κλείνουν δομές, κάτι που σημαίνει ότι και σχολεία έχουν κλείσει ή συγχωνευτεί σε άλλα και δομές (ολοήμερα δημοτικά ή νηπιαγωγεία) σε σχολεία της περιοχής αναστέλλουν τη λειτουργία τους.

➤ Κάθε τέλος σχολικής χρονιάς λοιπόν, γονείς και μαθητές αναμένουν να μάθουν αν την επόμενη χρονιά θα λειτουργεί το σχολείο τους με τη μορφή που το ήξεραν και κάθε Σεπτέμβριο αγωνιούν για το αν θα έχουν τους απαραίτητους δασκάλους και καθηγητές ή και για τυχόν αλλαγές που μπορεί να προκύψουν.

➤ Προς το παρόν η μεταφορά των μαθητών προς και από το σχολείο τους καλύπτεται οικονομικά. Με προβλήματα κατά καιρούς, αλλά καλύπτεται. Ο μεγαλύτερος εφιάλτης όλων είναι να σταματήσει η δωρεάν μεταφορά των μαθητών.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

Την προηγούμενη χρονιά αποφασίστηκε ότι από τη σχολική χρονιά 2014 - 2015 οι μαθητές από τα Μαγούλιανα, που θα εισέλθουν στις δομές της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, θα φοιτούν στα αντίστοιχα σχολεία του Βαλτεσινικού (Νηπιαγωγείο και Διθέσιο Δημοτικό) και όχι σε αυτά της Βυτίνας, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα.

Ο βασικός λόγος για την εν λόγω αλλαγή ήταν η μικρότερη σε αριθμούς απόσταση του Βαλτεσινικού από τα Μαγούλιανα, κάτι που σημαίνει μικρότερη αποζημίωση στο ταξί που θα εκτελεί τη μεταφορά των μαθητών και κατά συνέπεια λιγότερα έξοδα για το κράτος, χωρίς κανείς να λάβει υπόψη του τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν για πολλούς μήνες κάθε πρωί στο δρόμο που ενώνει τα δύο χωριά.

Και σας παρακαλώ, σχόλια του είδους «για ποια παιδιά μιλάμε» δεν έχουν θέση εδώ. Το μόνο που μπορούμε να προεξοφλήσουμε είναι πως δεν έχει ελπίδες ένας τόπος που δεν φροντίζει να έχει αύριο.

Εκτός τόπου και χρόνου ΤΩΡΑ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ ΤΟ ΒΑΛΤΕΣΙΝΙΚΟ

Επιπρόσθετα, φέτος δεν λειτούργησε το ολόκληρο Νηπιαγωγείο στη Βυτίνα, κάτι που δυσκόλεψε κάποιες εργαζόμενες μητέρες στην περιοχή που δεν έχουν την πολυτέλεια παρουσίας συγγενικών προσώπων που θα μπορούσαν να φροντίσουν τα παιδιά μέχρι να επιστρέψουν οι γονείς από την εργασία τους.

Λίγα σχολεία. Λίγοι(;) μαθητές. Σχολεία που

έκλεισαν άκομψα. Οικογένειες που χωρίστηκαν γέμιντες απογοήτευση για να τελειώσουν τα παιδιά το σχολείο στην Τρίπολη. Εκπαιδευτικοί που διαρκώς μετακινούνται. Πολλά τα χιλιόμετρα. Ταλαιπωρημένοι μαθητές και απογοητευμένοι από τις απαιτήσεις και τις μετακινήσεις. Όλα αυτά μαζί συνθέτουν σήμερα τη μαθητική ζωή στην περιοχή της Γορτυνίας. Κάποια πράγματα δείχνουν να μην αλλάζουν.

Όμως, όσα σήμερα συμβαίνουν και αφορούν τους μαθητές της Γορτυνίας, συμβαίνουν και αφορούν το αύριο της Γορτυνίας και το μέλλον κάθε χωριού της. Αυτό είναι κάτι που κανείς δεν πρέπει να ξεχνά και κανείς δεν πρέπει να το αντιμετωπίζει επιδερμικά και απερίσκεπτα. Η έλλειψη σχεδιασμού και η απουσία των κατάλληλων και απαραίτητων δομών εκπαίδευσης είναι από τους βασικότερους λόγους για ένα ακόμα πιο δύσκολο αύριο για τον τόπο μας.

Α. ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ Σηματοδότηση τέλος, μένει η πιστοποίηση

Του ΘΟΔΩΡΗ ΠΑΠΑΚΟΝΔΥΛΗ

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε και το έργο σηματοδότησης των μονοπατιών, φέρνοντας χαμόγελα ικανοποίησης στα παιδιά που δούλεψαν να προχωρήσει αυτό το εγχείρημα.

Στις 16 του περασμένου Οκτώβρη σε συνεργασία με τον Σύλλογο Αρκάδων Ορειβατών και Οικολόγων (ΣΑΟΟ), ξεκινήσαμε από την πλατεία του χωριού μας και σηματοδοτήσαμε το μονοπάτι μέχρι το μοναστήρι της Σφυριδάς και αντίστροφα.

Στις 4 Νοεμβρίου, πάλι με τη συνεργασία του ΣΑΟΟ αλλά και δύο φίλους από το Βαλτεσινικό, σηματοδοτήσαμε τα μονοπάτια από τα Πάνω Αλώνια μέχρι και την είσοδο του Βαλτεσινικού.

Στην προσπάθεια αυτή συνεργάστηκαν τα μέλη του Συλλόγου Αρκάδων Ορειβατών και Οικολόγων Θανάσης Χωματάς, Νίκος Καψάλης και Διονυσία Μανδρώνη. Σημαντική υπήρξε η βοήθειά τους και κυρίως η τεχνονομία που μας παρείχαν.

Στη σηματοδότηση συνέδραμε πολλάκις και ο δικός μας Γιάννης Γραφάκος που αγόγγυστα ανταποκρίθηκε στο κάλεσμά μας, όπως και τα αδέρφια Στάθης και Νίκος Μπουλουόγρης από το Βαλτεσινικό. Ο Στάθης και ο Νίκος μας καθοδήγησαν στα μονοπάτια του χωριού τους. Συμπαραστάτης μας ήταν και ο Τριαντάφυλλος Αδαμακόπουλος, πολιτικός μηχανικός και διευθυντής της AnaDigit (Anavasi Digital), μιας ομάδας τεχνικών επιστημόνων που ασχολούνται αποκλειστικά με τη χαρτογραφία. Ο κ. Αδαμακόπουλος ανέλαβε το δύσκολο έργο της καταγραφής και χαρτογράφησης μέσω GPS ολόκληρης της διαδρομής (και συνεπώς είναι ο πρώτος που διέσχισε ολόκληρο το μονοπάτι), κάνοντας όλες τις απαραίτητες μετρήσεις που απαιτούνται για την πιστοποίηση.

Τα πρώτα αποτελέσματα των μετρήσεων από την χαρτογράφηση των μονοπατιών αφορούν το συνολικό μήκος το οποίο ανέρχεται στα 74 χλμ με ελάχιστο υψόμετρο 426 μ. στο γεφύρι του Λούσιου ποταμού και μέγιστο 1.550 μ. στο διάσελο μεταξύ Πλιοβούνι - Φραγκοβούνι από Ζυγοβίστι προς Ελάτη, με το 65% του μονοπατιού να βρίσκεται στην υψομετρική ζώνη 1.000μ. έως 1.500μ.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη διαδρομή και τις μετρήσεις που προέκυψαν, μπορείτε να ανατρέξετε στον σύνδεσμο: <http://menalon-trail.eu/the-trail.html>

Πρόσφατα, στις 12 Ιανουαρίου, στο Διασυνεδριακό - Πολιτιστικό Κέντρο Δημητσάνας πραγματοποιήθηκε ημερίδα ενημέρωσης κυρίως των επαγγελματιών της περιοχής. Τώρα, το μόνο που απομένει είναι μια τελευταία περιδιάβαση των μονοπατιών και είμαστε έτοιμοι για την πιστοποίηση, στην οποία βρισκόμαστε πλέον πολύ κοντά.

□ ΠΩΛΕΙΤΑΙ αγρός 15 στρεμμάτων στην θέση αμπέλια, στα Μαγούλιανα Αρκαδίας. Πληροφορίες στα τηλ. 210 8315209 & 697 2580447.

□ Πωλείται οικοπέδο 715 τ.μ. άρτιο και οικοδομήσιμο εντός παραδοσιακού οικισμού Μαγουλιανών. Συνορεύει βόρεια με κοινοτική οδό. Τιμή 21.000 (συζητήσιμη). Τηλέφωνο: 693 6599571

Στο επόμενο τεύχος συνεχίζουμε τον φάκελο Παιδεία με τους εκπαιδευτικούς στην Γορτυνία. Καθημερινά τριγυρίζουν από περιοχή σε περιοχή και από σχολείο σε σχολείο, όπου υπάρχουν κενά, για να συμπληρώσουν το ωράριό τους.

ΤΣΑΜΠΑΣΗΣ Ή ΤΣΑΜΠΑΖΗΣ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ Μ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Ο τελευταίος γητευτής αλόγων

Γράφει η ΧΡΙΣΤΙΝΑ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ

Ο πατέρας μου Πάνος Η. Λαμπούσης ήταν και τσαμπάσης, δηλαδή ζωέμπορος, τότε που τα ζωντανά είχαν μεγάλη πέραση, γιατί εξυπηρετούσαν όλες τις αγροτικές δουλειές, τις μετακινήσεις, ακόμα και το εμπόριο.

Για το λόγο λοιπόν αυτό ήταν εμπορεύσιμο είδος και έτσι ο πατέρας μου πούλαγε και αγόραζε μουλάρια, φοράδες, άλογα ή γαϊδούρια σπανιότερα.

Οι αγοροπωλησίες διεξάγονταν στις ζωπανηγύρεις που συνόδευαν άλλες θρησκευτικές και εμπορικές δραστηριότητες της περιοχής ή ακόμα μακρύτερα.

Είχε και συνέταιρο που μαζί ετοίμαζαν «το εμπόρευμα» και πήγαιναν στα πανηγύρια που γίνονταν τους καλοκαιρινούς μήνες. Ο μπάμπας Φίλιππος ήταν ο μόνιμος σύντροφος μέχρι που μετακόμισε στην Τρίπολη.

Μιλούσε πάντα με αγάπη για τα ζωντανά χρησιμοποιώντας γι' αυτά υποκοριστικά, όπως φοραδούλα, μουλαράκι κ.λπ. Ήταν αξεπέραστος στα παζάρια, καταφερτζής, όπως άλλωστε το λέει και η ίδια η λέξη, σύμφωνα με το λεξικό: τσαμπάσης ή τζαμπάζης είναι ο έμπορος, ο εκπαιδευτής αλόγων, ο μάστορας, ο καταφερτζής, ο ακροβάτης, γιατί και αυτή την ιδιότητα έπρεπε να έχουν για να καβαλικεύουν και να τιθαεύουν τα ατίθασα – τσαμούσικα – μουλάρια τους.

Ο μπάμπας Μήτσος –Μητσαράς για τους παλιότερους– ήταν συντάριος κι αυτός και σύντροφος στα πανηγύρια. Ήταν ένας πελώριος γίγαντας. Δεν έφτανε ποτέ να δω τη θωριά του. Χέρια, πόδια μεγαλύτερα από το δικό μου μπόι. Πάντα όμως ένιωθα ότι ήταν ο καλόκαρδος γί-

Ο πατέρας μου Πάνος Η. Λαμπούσης ήταν έμπορος, εκπαιδευτής αλόγων, μάστορας, καταφερτζής.

γαντας και μάντευα το γέλιο του πίσω από τις κουβέντες και τα αστεία του.

Η προετοιμασία των τσαμπάσων για τα πανηγύρια ήταν ιεροτελεστική. Τα ζωντανά έπρεπε για να είναι εμπορεύσιμα να είναι καλοταϊσμένα με καρπό (βρώμη ή κριθάρι) που το έβαζαν στον τορβά και τον κρεμούσαν στα κεφάλια τους. Αυτή η επιπλέον φροντίδα έκανε το τρίχωμά τους να γυαλίζει.

Η περιποίηση αφορούσε και τη στολή τους: Σαμάρια, αν ήταν δυνατόν καινούρια, με κεντίδια για να ανεβάζουν την τιμή. Η ίγκλα (η δέστρα που κρατούσε το σαμάρι κάτω από την κοιλιά) και τα μπαλντίμια (στερέωναν το σαμάρι στα καπούλια) γυαλισμένα με λίπος από το χοιρινό που σφάχτηκε τις αποκριές ή τα Χριστούγεννα για τη φαμελιά. Τα καπίστρια καινούρια.

Η ισορροπία και το καλό περπάτημα διασφαλιζόταν με τα καινούρια

πέταλα. Ο πατέρας μου φρόντιζε να έχουν τα ζωντανά του πέταλα που είχε παραγγείλει στον μπάμπη Λάμπη, το σιδερά. Ήταν πάντα στο σωστό νούμερο.

Τότε σήκωνε το πόδι του ζωντανού, με την τανάλια, αφαιρούσε τα καρφιά για να βγουν τα παλιά πέταλα, έκοβε τα νύχια των ζώων και ίσιωνε με το σιαντριάνι (κοφτερό εργαλείο) τις σπλές.

Στη συνέχεια εφάρμοζε το καινούριο πέταλο στο καθαρισμένο πόδι και το κάρφωνε προσέχοντας μην πονέσει το ζωντανό ή να μην το καρφοπιάσει.

Με καινούρια παπούτσια τα ζωντανά, χτενισμένα με την ξύστρα, καθαρά, με ψαλιδισμένη την ουρά, κουρεμένη τη χαίτη, με κρεμασμένα χαίμαλια ήταν πανέτοιμα να ξεκινήσουν τις καλοκαιρινές τους περιοδείες.

Θα πήγαιναν για πούλημα στα Σβόρνα, στα Τριπόταμα, στα Μαζείκια, στο Λεβίδι, στην Τρίπολη, στην Τε-

γέα, στη Στυμφαλία, στα Ολύμπια ακόμη και μέχρι τον Έπαχτο (Ναύπακτος).

Μπροστά – μπροστά οδηγούσε το κομβόι η Τσίλα, η όμορφη φοράς μας, ξεσαμάρωτη με σέλα (μικρό ατομικό κάθισμα στη ράχη για μερακλήδες και καλούς αναβάτες) και πάνω της ο καλύτερος αναβάτης, ο πατέρας μου.

Η Τσίλα δεν πήγαινε για πούλημα, θα ξαναγυρνούσε στο σπίτι μας, θα μας γεννούσε αλογάκια, θα ήταν στη δούλεψή μας, θα περνούσε όλη τη ζωή της μαζί μας, θα την φροντίζαμε ιδιαίτερα και θα μας το ανταπέδιδε μέχρι τα γεράματά της. Όλα τα υπόλοιπα ζωντανά, και αυτά που αγοράζονταν για να πουληθούν σε άλλο πανηγύρι με σκοπό το κέρδος έπρεπε με καλό παζάρεμα να πουληθούν. Θα ήταν τελείως ασύμφορο να τελειώσουν τα πανηγύρια και να μείνουν για ξεχειμώνιασμα. Το κόστος θα ήταν μεγάλο.

Έτσι ο πατέρας μου έπρεπε να κάνει τα καλύτερα παζάρια ή τις καλύτερες τράμπες (ανταλλαγές) για να έχει κέρδος.

Την ηλικία των ζώων τη διέκριναν από τα δόντια τους. Με το πλησίασμα ή με το σήκωμα του ποδιού αντιλαμβανόταν ποιο είναι τσινιάρικο, τσαμούσικο ή μαλακό κατάλληλο για φόρτωμα.

Το καλό άλογο ήταν γεωργαλτικό, δηλαδή είχε γοργό βήμα, με καλό καλπασμό, χωρίς να κουνάει τον αναβάτη του.

Τα πανηγύρια κρατούσαν από μία έως δέκα περίπου μέρες το καθένα. Οι τσαμπάσες πολλές φορές πήγαιναν από πανηγύρι σε πανηγύρι χωρίς ενδιάμεση διακοπή. Ήταν δύσκολη και επίπονη η δουλειά τους. Τη μέρα επιφορτισμένοι με το παζάρεμα και την περιποίηση των ζωντανών, τη νύχτα άπνουν να τα φυλάνε για τη βοσκή τους ή από τους ζωοκλέφτες.

Τον Σεπτέμβρη τα πανηγύρια τελειωναν και οι τσαμπάσες γύριζαν σπίτια τους για να αρχίσουν τη σπορά στα χωράφια τους, γιατί ήταν επίσης και γεωργοί.

Τα ζωντανά που έμεναν απούλητα, θα ξεχειμώνιαζαν μαζί μας τρώγοντας στα ζεστά παχνιά τους το άχυρο που μπόλικο είχε μαζευτεί στα καλοκαιρινά αλωνίσματα.

Περιμέναμε τον πατέρα πάντα με προσμονή και εκείνος έφερνε καφέ λαστιχένιες παντόφλες στη μάνα, κόκκινα κοκοράκια γλειφιτζούρια για μας και τότε - τότε κανένα από' κείνα τα βατραχάκια τα τσίγκινα που πούλαγαν στα πανηγύρια και ξεκούφαιναν τους μεγαλύτερους όταν τα πιάναμε στα χέρια μας.

Πάντα όμως έφερνε τη ζεστή αγκαλιά του και γέμιζε και πάλι το σπίτι μας από πατρική αγάπη και από καλούδια για τη φαμελιά μας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Έχουν κάθε λόγο να φωτογραφίζονται με φόντο το χωριό, στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Ποιος μπορεί να ξεχάσει το χαμόγελο της θείας Μαρίας (δεύτερη από αριστερά), της γυναίκας του Λάμπη Φούκα.

Πρώτη από δεξιά η θεία Γιωργία Φούκα, η γυναίκα του μπάμπη Γιώργη, ο οποίος είναι εκτός κάδρου. Μάλλον εκείνη την ώρα εκτελούσε χρέη φωτογράφου. Δίπλα της η κόρη τους Μάρθα, που τόσο νωρίς και άδικα έφυγε από κοντά μας. Ο πρώτος άντρας αριστερά και η ηλικιωμένη γυναίκα στο κέντρο είναι επισκέπτες – συγγενείς των Φουκαίων. Δυστυχώς δεν μπορέσαμε να μάθουμε ποιοί είναι.

Δεκαετία '60. Ο Τάκης Δημητρακόπουλος και η Έλσα Παϊσίου στα χνάρια του πιο διάσημου Έλληνα νερούλα, του Ολυμπιονίκη μας Σπύρου Λούη. Κουβαλάνε στο σπίτι νερό με τον τενεκέ και, για να μην ξεχνιόμαστε, με την κλασική λάτα. Τους ακολουθούν κατά πόδας η Τρίκω Πρώϊμου, η Σταμάτα Μαρίτσα και η Λαμπρινή Σταυροπούλου. Πόσα χρόνια πίσω μπορεί να σε ταξιδέψει μια απλή ασπρόμαυρη φωτογραφία. Πριν από τέσσερις-πέντε δεκαετίες δεν υπήρχαν στα σπίτια του χωριού ή στις αυλές τους βρύσες. Δεν υπήρχαν ούτε υδρονομείς.

1950. Πέντε Μαγουλιανίτες στο «χακί». Τζαβάρας Νίκος, Αλεξόπουλος Νίκος, Παπαγιαννακόπουλος Κώστας, Μπουρνάς Αποστόλης, Γόντικας Κώστας.

Του ΣΤΑΘΗ Κ. ΚΟΛΛΙΑ

— ημερώνει, και ο Θεός από ψηλά — με το μάτι το μεγάλο που τα — πανθ' ορά, βλέπει το μικρό χωριό στην πλαγιά κάτω και το καμαρώνει και του ρίχνει ζωή και φωνή. Και πληθαίνουν τα μπεσίκια των παιδιών, τα κουδουνίσματα των ζωντανών και στα μπαλκόνια, στις διχάλες των δέντρων και στα αλώνια, οι φωλιές των πουλιών.

Και φυτρώνει το μελιγκάρι¹, και γιομίζουν με αγριολούλουδα οι λάκες, και στολίζουν τους φουντωτούς θάμνους και τα έλατα τα μανουσάκια.

Χλοΐζει το λιβάδι, ανθεί η μυγδαλιά και γουρμάζει² το σταφύλι στο αμπέλι. Και καρπίζει το πουρνάρι, ο κέδρος, η βελανιδιά, η καρυδιά, η μηλιά και η κυδωνιά.

Και κατεβαίνουν από τα μπεσίκια τους τα παιδιά με λευτερωμένα πια τα ποδαράκια τους και με φτερουγίσσες που ακουμπούν στο πάτωμα τα χεράκια τους, και μπουσουλίζουν. Και φτάνουν στο σκαμνί, στη καρέκλα και στο πόδι του τραπεζιού και πιάνονται και σηκώνονται ορθά και κακαρίζουν και γελούν για το κατόρθωμά τους.

Φεύγουν με τα τέσσερα πίσω από τη γάτα που χώνεται κάτω στο κρεβάτι και βλέπουν τη κότα που μπαίνει μέσα στο σπίτι και απλώνουν τα χεράκια τους να την πιάσουν. Και ακούνε και ξαφνιάζονται από το γαύγισμα του σκύλου, το γουργούρισμα του γουρουνιού και το βέλασμα της γίδας.

Τους φοράνε τα καλτσάκια-παπουτσάκια τους και τη μπερτίτσα τους και σέρνονται και φτάνουν και ακουμπούν και σηκώνονται και πάνε τοίχο τοίχο.

Όμως τα χιόνια λιώνουν, οι πάγοι σπάνε, τα κρούσταλλα νερώνουν και οι βροχές άρχισαν. Μπαίνει η Άνοιξη και τα χωράφια θα θέλουν βοτάνισμα, τα παλιοχόρτα θα το πνίξουν το σιτάρι. Το αμπέλι θα θέλει κλάδεμα, σκάψιμο και καταβολάδες, οι κήποι φύτεμα. Βγαίνουν οι χίλιες οι εξωδουλιές, τα ποτίσματα, η ρόβη, η βρώμη, το μπιζέλι, το κριθάρι, η σίκαλη, το αραποσίτι, ο θέρος και το αλώνισμα, πιο πίσω ο τρύγος και το σπάρσιμο, και η γυναίκα δεν είναι μοναχά για το σπίτι. Τί θα τα κάνει τα παιδιά; Πού θα τα αφήσει;

Και καλά, τα μεγαλύτερα ας μείνουν μοναχά τους, περπατημένα είναι, το ένα θα προσέχει το άλλο, το βυζανιάρικο όμως και το φασκιωμένο ακόμα, τί θα το κάνει; Πρώι, νύχτα ακόμα και πριν κινήσει για το χωράφι, όλο πήγαινε πέρα δώθε και ορμήνευε τα παιδιά που θα μένανε στο σπίτι, και όλο παράγγελλε και όλο τους έλεγε, και πιο πολύ στο μεγάλο:

- Να λύσεις και να πλύνεις το παιδί μη συγκαίει, και να το ταΐσεις. Το ρωγοβύζι του το έχω στο φανάρι³. Να το κουνάς να μη κλαίει, συ τώρα είσαι μεγάλο παιδί.

Και όταν το μεγάλο παιδί δεν ήταν μεγάλο, το μωρό το άφηνε στη γειτόνισσα που τύχαινε να μένει στο σπίτι, στην αδελφή που δεν είχε βεντέμα⁴ και στη γιαγιούλα την απόμαχη του παραπάνω σπιτιού.

Οι Μαγουλιαντίσες και γενικότερα οι γυναίκες της Γορτυνίας στάθηκαν κυριολεκτικά κάτω απ' τη μπάρα σηκώνοντας στην πλάτη τους τα βάρη της οικογένειας. Με την φωτογραφία θέλουμε να τιμήσουμε και ταυτοχρόνως να αναγνωρίσουμε ιδιαίτερα τις μανάδες, τις αδελφές, τις κόρες, τις γιαγιάδες που δεν ευτύχησαν να δουν τα όνειρά τους να πραγματοποιούνται.

1940 – 1960 ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το λίκνο της ευτυχίας

- Θειά Μαριγώ, το γέννημα⁵ πίσω στους Αναργύρους μάς παραγένηκε και θα τριφεί, να σου αφήσω αύριο το παιδί;

- Να μου το αφήσεις Θανάσω μου και γω θα το προσέχω σα τα μάτια μου το πουλάκι μου.

Κάμποσοι το έπαιρναν μαζί τους στις εξωδουλιές. Το κουβαλούσε η μάνα στη νάκα⁶. Επαιρναν και ακόμα ένα παιδί που δεν ήταν σχολιαρούδι για να το φυλάει. Εκείνο το κακόμοιρο, μισοξυπόλητο, χαράματα και μισοξυπνημένο, το τραβολογούσαν μέσα στις αγκαθιές και τις κοτρώνες, τότε ποδαράτο πίσω από τη συνταιριασμένη γίδα και τότε πισκάπουλα στη φοράδα.

Στα περιβόλια, στα ποτιστικά χωράφια και στο αμπέλι, το άφηναν στο κρεβάτι με το σάϊσμα⁷ που ήταν μέσα στη βεργασούρα⁸ ή στο καλύβι του παππούλη, αν υπήρχε. Στα ξεροχώραφα το ακουμπούσαν στην απλάδα που έστρωναν κάτω από τη γκορτσιά της πλεύρας. Στο κλαρί της γκορτσιάς κρεμούσαν και το τράιστο⁹ και τη τέσα¹⁰.

- Να προσέχεις μη σας φάει κανα καταραμένο φίδι. Μόλις το δεις αμέσως να φωνάξεις το πατέρα σου... να μην κλαίει το παιδί... μη σου πέσει από το παλιοκρέβατο... μη σου κυλίσει και βαρέσει στις πέτρες... μη και ξεχαστώ στη δουλειά, να με φωνάξεις να το ταΐσω... να μη φέγεις μακριά... Έχω ακουστά μάννα στο χωριό να θερίζει και να έχει κοντά της το μωρό της μέσα στο σαμάρι του μουλαριού. Το λίκνο της ευτυχίας...

Και έβοσκαν τα ζα στην πλεύρα, και μασούσε και βέλαζε η γίδα. Μια μια οι στοίβες από τα παλιοχόρτα πληθαιναν στις άκρες του χωραφιού.

Ο βότανος καλά κρατούσε...

Το λιγοστό νερό που ανάβρυζε στο χωράφι ή που κυλούσε και έφτανε από τη μακρινή ξωβρύση, περνούσε από αυλάκι σε αυλάκι και ποτίζε το μικρό βλασταράκι για να μεγαλώσει, να ψηλώσει, να λουλουδιάσει και να δώσει τον καρπό που θα θρέψει τα παιδιά, τον εποχικό και τον ολοχρονικό. Το κολοκύθι, τη ντομάτα που θα γενεί και πάστα¹¹ για τη χρονιά όλη, το κρεμμύδι, το σκόρδο, τη πατάτα, το φασόλι, το λάχανο το ήμερο. Βλογημένο νεράκι...

Χεριές-χεριές τη γεμάτη με καρπό ρόβη, την έβγαζαν και την ακουμπούσαν στη γη να στεγνώσει. Το ίδιο και το βίκο και το μπιζέλι και τα άλλα, όλα τους. Είναι η φάγνα¹² των ζωντανών. Τις μεγάλες αγκαλιές τους τις δεμένες με βουρλοσχοίνια, τις μετέφεραν και τις αποθήκευαν στους μπλέχτες¹³ των σπιτιών. Φροντίδα τους ήταν και η τροφή των ζώων. Τα διαφεντεύουν! Κάποια τα έχουν στη δούλεψή τους! Χωρίς ζω το σπίτι δε κάνει, και τα ζα χρειάζονται να τραφούν. Και τα ζα στη γη ζουν. Η γη είναι και δική τους γη. Τον ίδιο με τον άνθρωπο αέρα αναπνέουν.

Τα χρυσωμένα στάχυα, τα γεμάτα καρπό το θεριστή το μήνα, έμεναν κομμένα από το δρεπάνι στη χούφτα του θεριστή που τα έκανε χερόβολα, και τα χερόβολα δεμάτια έτοιμα για το αλώνι. Και γοργοφέρναν περιμετρικά στο αλώνι τον Αλωνάρη μήνα τα ζωντανά ζευγμένα και δεμένα από το στιχερό και ποδοπατούσαν τα χερόβολα για να συνθλιβεί ο βλαστός και να ξεπηδήσει ο καρπός από το στάχυ με το άγανο. Το αλώνισμα. Μια ασταμάτητη χαρά στα πάντα και τα κάτω αλώνια. Και ύστερα το ξέ-

ζεγμα, το σώρωμα, ο πρίμος άνεμος και το λίνισμα, το ξεχώρισμα, το κοσκίνισμα και το κουβάλημα στο σπίτι. Ο χρυσός καρπός, το σιτάρι. Το γλυκό ψωμί της φαμελιάς με τα πολλά παιδιά!

Ένα τραγούδι γινόταν ο τρύγος, το τρυγητή το μήνα. Μπαίνω μεσ' τ' αμπέλι... Αμπέλι μου πλατύφυλλο... Τα άσπρα μαύρα και ροζακιά σταφύλια, κομμένα από επιδέξια γυναίκες και αντρικά χέρια, γέμιζαν τις κοφίνες και τα πατητήρια για να γίνουν μούστος παχύρευστος, γλυκό πετιμέζι και μετά ευφραντικό κρασάκι.

Τον καιρό της σποράς το ζευγάρι των ζωντανών βιτωμένο από το ζευγά τραβούσε καρτερικά το αλέτρι και το υνί, αναποδογύριζε το ανακατωμένο με πέτρες χώμα και σκέπαζε το βλογημένο σπόρο στο πλευρωτό χωράφι.

Εκτός από τις πιο πάνω χειρωνακτικές και με παιδεμό δουλειές, που εδώ μόνο επιγραμματικά τις αναφέρω και που με μία μία θα καταπιαστώ ξεχωριστά αν έχω λίγα χρόνια ακόμα, υγεία, και καθαρή πένα, είχαν και άλλες πολλές.

Δούλευαν ολημερίς και ολοχρονίς και με αγκομαχία οι παππούδες και οι γιαγιάδες. Μόνο το χιόνι τούς σταματούσε. Σκυφτοί στην κακοτράχαλη γη. Σκυφτοί για να κρατηθεί το σπιτικό ορθό. Ξύλα, φουσκιά, μύλος και άλεσμα, σκαψίματα, κλαδέματα, πρόβατα και γίδια και μαντριά, πλυσίματα, μπαλώματα, αργαλειοί, πλεξίματα, κεντήματα, γνεσίματα και τόσα άλλα ακόμα.

Και μπροστάρα και ηρωίδα η Μαγουλιαντίσσα γυναίκα. Η κοπελίτσα, η κοπελιά, η μάννα με τα πολλά παιδιά. Η παλιά Μαγουλιαντίσσα.

Της το αναγνώρισαν; Την επαίνεσαν; Τη σεβάστηκαν; Τη τίμησαν; Ιδού.

Η μέρα κυλούσε, ο ήλιος ανέβαινε και οι δουλειές σταματημό δεν είχαν. Σταματημό δεν είχαν και τα παιδιά του χωραφιού. Το μικρό έκλαιγε και το μεγάλο στην πλεύρα όλο και έφτιανε σπιτάκια και δρόμους με ξύλα και πέτρες. Πολλά σπιτάκια που τα ένωναν οι δρόμοι.

- Γω άμα μεγαλώσω θα γενώ μηχανικός να φτιάχνω σπίτια και δρόμους και γιοφύρια... Γαμώτο του αργεί να νυκτώσει...

Και το δειλί μισοζύγωνε. Τα πουλιά και τα ζωντανά του βουνού κοντοφέρνανε στις φωλιές τους. Το σούρουπο δεν έπρεπε να τα βρει έξω.

- Άντρα, πρέπει να μαζευτούμε και μείς, και αύριο ημέρα του Θεού θα ξεμερώσει. Οι δουλειές δε τελειώνουν. Μη μας βρει η νύκτα στο δρόμο, θα μαυρίσουν τα βουνά και οι τόποι και θα σκιαχτεί το παιδί.

Ψιλονύκτωνε όταν έμπαιναν στο χωριό. Πίσω η ευλογημένη η μάνα με τη νάκα κρεμαστή μπροστά στη κοιλιά, όμοια με το συμπαθητικό χορτοφάγο θηλαστικό. Όμοια η θεία Πρόνοια για τα δημιουργήματά της.

Ένα μικροκαραβάνι από ζα και ανθρώπους έμπαινε στο χωριό από το κάθε του δρόμο. Τα παιδιά κρυμμένα, κρυφοκοίταζαν για να χαρούν με τη χαρά της μάνας που έμπαινε στο σπίτι ξελιγωμένη.

- Μπράβο παιδιά μου, τις κάνατε τις δουλειές που σας είπα το πρωί.¹⁴

Και η γιαγιά η Μαριγώ:

- Θανάσω μου, τον έφαγε ούλον τον χυλόν το πουλάκι μου...

Η μέρα πέρασε και η νύχτα προχώρησε. Οι λάμπες έσβησαν. Η τελευταία ήταν στο κάτω χωριό. Τώρα μόνο τα αστέρια έλαμπαν. Το φεγγάρι ήταν ακόμα κλωνένιο. Μόλις άρχιζε τη γέμισή του. Όλα σώπασαν και κοιμήθηκαν, και μόνο δύο πλασματάκια μένανε ξάγρυπνα. Ο Γκιώνης πάνω στου Ντούμα τη βρύση και το αγόρι του χωραφιού κάτω από τα στρωσίδια του. Το γκίωνη τον άκουγε το ψηλό βουνό, και το αγοράκι, το κλαψοπούλι της νύχτας, η κουκουβάγια. Μόνο η σοφή κουκουβάγια...

-Να αργήσει να φωτίσει... δεν θέλω να πάω άλλο στο χωράφι...

Σημειώσεις:

1. Μελιγκάρι: αυτοφυές φυτό, βοσκή των ζώων
2. Γουρμάζω: Ολοκληρώνομαι, γίνομαι μεστός, γλυκαίνω
3. Φανάρι: μεταλλική κατασκευή ορθογώνια με ράφι, πόρτα και περιμετρικά με σίτα. Κρεμόταν από ψηλά και χρησίμευε ως χώρος προφύλαξης και αερισμού ευπαθών τροφίμων
4. Βεντέμα: Επιτακτική, κατεπείγουσα ανάγκη
5. Γέννημα: Ο βλαστός και το στάχυ κυρίως των σιτηρών
6. Νάκα: Αυτοσχέδιο σάκος
7. Σάϊσμα: Μάλλινο χοντρό υφαντό από τρίχα γίδας. Περνούσε από νεροτριβή και χρησίμευε για στρώσιμο, σκέπασμα
8. Βεργασούρα: Πρόχειρα στημένος με ξύλα, κλαδιά και φτέρη κλειστός χώρος
9. Τράιστο: Ημίσακος με κορδόνι από μάλλινο ύφασμα
10. Τέσα: Αλουμινένιο κυρίως δοχείο με καπάκι και κάθετο χερούλι μεταφοράς φαγητών
11. Πάστα: Τοματοπολτός, μπλετές
12. Φάγνα: Η τροφή των ζώων
13. Μπλέχτης: Χώρος αποθήκευσης ζωοτροφών
14. βλέπε α). «Ο σπαρτός», περιοδικό «Τα Μαγούλιανα», τεύχος 2, Δεκέμβριος 1980 β). «Ο σπαρτός», εφημερίδα «Μυλωνά», αριθμός φύλλου 68, Οκτώβριος 2004

Για να τα λέμε όλα

Δύο ενδιαφέρουσες έρευνες, ιδιαίτερα αν αξιολογηθούν σωστά, έγιναν με πρωτοβουλία του Δήμου Γορτυνίας σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια Κρήτης και Πελοποννήσου.

Η πρώτη έγινε τηλεφωνικά και αφορούσε την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών του Δήμου.

Η δεύτερη διεξάγεται με την συμπλήρωση ερωτηματολογίου στο ιντερνέτ για τις αναπτυξιακές δυνατότητες που μπορεί να προσφέρει ο Δήμος.

Κάλπες στην Παγγορτυνιακή

Στις 21 Δεκεμβρίου έγινε η Γενική συνέλευση και οι εκλογές της Παγγορτυνιακής Ένωσης. Εκατόν ενενήντα πέντε (195) μέλη έδωσαν το «παρών» στα γραφεία της Ένωσης για την ανάδειξη του νέου ΔΣ. Στο 24μελές Δ.Σ., από τα Μαγούλιανα εκλέχτηκαν ο **Άγγελος Αλεξόπουλος** και ο **Χαράλαμπος Σωτηρόπουλος**.

Στην επιτροπή διαβούλευσης

Με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου ορίστηκαν τα 33 μέλη της Επιτροπής Διαβούλευσης του Δήμου Γορτυνίας. Από τα Μαγούλιανα, κατόπιν προτάσεώς μας, ορίστηκε ο **Κώστας Β. Μαρίτσας**.

Περισσότερη θρασύτητα

Τι να περιμένεις από πολιτικάντηδες παντός καιρού και χρώματος. Τις προάλλες, τοπικός παράγοντας κουνούσε με περισσότερη θρασύτητα και αλαζονεία το δάκτυλο.

Ποιο ήταν το παράπονό του; Στις τελευταίες δημοτικές – νομαρχιακές εκλογές στα Μαγούλιανα πήρε μονοψήφιο αριθμό ψήφων!

-Εγώ πάντως εξακολουθώ να πιστεύω ότι και ο μονοψήφιος αριθμός ψήφων ήταν πολλοί. **Π.ΜΑΡ.**

Πωλείται σπίτι στα Μαγούλιανα, 120τμ, κατασκευής 1982, με πανοραμική θέα, εύκολη πρόσβαση και μεγάλο περίβολο 260τμ. Πληροφορίες: Τηλ. 210 5012847.

Η κορομηλιά, η κερασιά, η γκορτσιά θέλουν τον «μαθητή» τους και το «παράνομο» τρύγημα

Όταν το χωριό ήταν μεγάλο: Θυμόμαστε το πώς διαμορφώθηκαν οι κοινωνικές σχέσεις στο χωριό μας, όταν υπήρχε κόσμος πολύς, όταν κάπνιζαν όλα τα τζάκια και όλοι οι φούρνοι. Μικρά πράγματα που φανερώνουν έναν κόσμο ξεχωριστό. Τον δικό μας παιδικό κόσμο.

Κανείς ξένος δίχως φαί και ύπνο: Όταν εμφανιζόταν στο καφενείο το βράδυ κάποιος «ξένος», δεν υπήρχε περίπτωση να μην τον πάρει κάποιος στο σπίτι του για να φάει και να κοιμηθεί. Φτωχοί οι Μαγουλιανίτες, ήξεραν τι σημαίνει νηστικός και οδοιπόρος... Ο Ξένιος Δίας ήταν εγκατεστημένος μόνιμα στα ορεινά.

Με «Προσωπική Εργασία»: Πολλά έργα κοινωνικής σημασίας, φτιάχνονταν στο χωριό με την ενεργό συμμετοχή σχεδόν όλων των χωριανών. Όταν ο πρόεδρος της κοινότητας (υλοποιώντας αποφάσεις του κοινοτικού συμβουλίου) έβγαζε πρόγραμμα για τις Κυριακές, συνήθως η συμμετοχή ήταν ικανοποιητική. Όταν υπήρχαν περισσότερες «αρνήσεις» από το φυσιολογικό, όταν οι αρνήσεις ήταν συνεχώς από τους ίδιους, έμπαιναν και «πρόστιμα», οπότε όταν χτύπαγε η καμπάνα... Η ουσιαστική συμμετοχή του Κοινοτάρχη ήταν αυτονόητη.

Εκ περιτροπής, ζύμμα...: Με το συσσίτιο στο σχολείο (την δεκαετία του '60), έπρεπε να υπάρχει και ψωμί στο σχολικό τραπέζι. Η λύση ήταν απλή... Εκ περιτροπής ζύμμα από κάθε οικογένεια που είχε παιδιά στο σχολείο. Θέλουμε να τονίσουμε κυρίως την έννοια της συμμετοχής. Χωρίς αυτήν, σχολείο δεν λειτουργούσε.

Και με τα ξύλα του χειμώνα: Κάθε οικογένεια χρεωνόταν «τόσα...» φορτώματα καυσόξυλα, για τις σχολικές σόμπες. Και όταν τέλειωναν τα ξύλα τον χειμώνα, κάθε παιδί πήγαινε στο σχολείο και με ένα δαυλί. Έπρεπε τα παιδιά να μάθουν γράμματα δίχως να κρυώνουν τα ίδια και οι δασκάλοι.

Οι μεγάλοι και οι σεβαστικοί: Υπήρχαν εκείνα τα χρόνια γενιές ηλικιωμένων που είχαν ένα αυξημένο κύρος. Η στάση τους στα κοινά, η συμμετοχή τους και οι επεξεργασίες τους στα του χωριού, τους προσέδιδε κύρος. Και οι 40άρηδες τούς άκουγαν. Το ίδιο και οι 50άρηδες. Και εμείς νομίζαμε ότι αυτές οι ηλικίες είναι κάτι το μακρινό... Και βλέπαμε τους μεγάλους Μαγουλιανίτες πραγματικά Μεγάλους. Και τους σεβόμαστε. Και αυτοί μας γνώριζαν, μας αγαπούσαν και μας σέβονταν. Τώρα το καταλαβαίνουμε. Και νοσταλγούμε τις εποχές που ήμασταν μικρότερα παιδιά...

Δεν ήταν όλοι ίδιοι: Υπήρχαν άνθρωποι που ξεχώριζαν πραγματικά. Ήξεραν ποιες οικογένειες δεν είχαν ψωμί, δεν είχαν τα απαραίτητα και τις φρόντιζαν όσο μπορούσαν. Μα χρήματα, μα αλεύρι, μα τρόφιμα... Βασικά έπρεπε να αντιμετωπιστεί η πείνα και οι αρρώστιες. Άλλες εποχές, άλλοι άνθρωποι. Πρέπει να θυμόμαστε και οφείλουμε να παραδειγματιζόμαστε για τις εποχές που έρχονται.

Καφενείο: Για να μπει παιδί στο κα-

Όταν το προαύλιο του σχολείου είχε χώμα, την μεγάλη καρδιά στην μέση, όργανα γυμναστικής, παίζαμε και μπάλα! Όρθιοι από αριστερά: Γρηγόρης Γ. Δημόπουλος, Θανάσης Γ. Δημόπουλος, Γιώργης Κ. Ζούβε-λος, Παναγιώτης Κυριακόπουλος. Κάτω: Θωμάς Πυρπυρή, Κώστας Δ. Γόντικας, Γιώργης Η. Καριώρης. Επάνω στην γέφυρα, ο Δημήτρης Κυριακόπουλος.

φενείο έπρεπε να κάνει πρόβες και να πάρει θάρρος. Όλα τα τραπέζια γεμάτα, όλοι κάτι έκαναν. Και εσύ έπρεπε να μπει και να χαιρετίσεις δυνατά, ανάλογα με την ώρα. Ήταν και ο δικός σου πατέρας μέσα, οπότε...

Δύο λουκούμια στα τέσσερα: Μεγαλώσαμε λίγο και καθόμαστε πιο εύκολα στο καφενείο. Ξέραμε τους ειδικούς στην πρέφα και στην δηλωτή. Μάχη στα τραπέζια, με φωνές και πειράγματα. Και μετά από ώρες, αφού η κολιτσίνα είχε «λιώσει», άκουγες με το τελείωμα: δύο λουκούμια στα τέσσερα ή δυο πορτοκαλάδες με τέσσερα ποτήρια. Πλερώνανε οι δύο, γεύονταν και οι τέσσερεις!

Δυνατά στην εκκλησία: Τις Κυριακές κάποιο παιδί έβγαине στο κέντρο της εκκλησίας και με δυνατή φωνή έλεγε το «Πιστεύω» και το «Πάτερ ημών». Όποιο κόμπιαζε επειδή δεν θυμότανε τα λόγια ή έχανε την αυτοσυγκέντρωσή του, γινόταν η γνωστή «κοινωνική κριτική» από το εκκλησίασμα και την επόμενη ημέρα από τον δάσκαλο. Ήταν και αυτό ένα βάπτισμα στην κοινωνική ανοιχτή συμμετοχή.

Με τους δασκάλους ήταν αλλιώς: Ο δάσκαλος στο χωριό ασχολιόταν

με τα παιδιά 24 ώρες το 24ωρο και όλες τις ημέρες του χρόνου. Η συνενεργασία του με τις οικογένειες ήταν πολύ στενή. Αυτό εμάς τότε μας ενοχλούσε πολύ. Μετά καταλάβαμε. Τώρα συνειδητοποιούμε τον ευεργετικό ρόλο που έπαιζαν αυτοί οι άνθρωποι στην μικρή δική μας κοινωνία. Σπουδαίος ο κοινωνικός ρόλος εκείνων των δασκάλων.

Οι σχολικές εκδηλώσεις: Θεατρικά, ποιήματα, τραγούδια, γυμναστικές επιδείξεις, παρελάσεις και τόσα άλλα. Η κανονική θεατρική σκηνή στηνόταν και τα παιδιά έπαιζαν τον δικό τους ρόλο! Εμπυχωτής, οργανωτής, εγγυητής όλων, οι δάσκαλοί μας. Άντε να μάθεις τον «Ματρώζο», τον «Γεροδήμο» και να κρατήσεις θεατρικό ρόλο μεγάλο και «βαρύ», μικρό και απαιτητικό. Στο καφενείο ή στο σχολείο μαζεζόταν όλο το χωριό. Ήτανε το κοσμικό μας γεγονός. Και όλοι έμπαιναν στην διαδικασία της κοινωνικοποίησης... Οι δικοί μας δάσκαλοι ήτανε οι καλύτεροι, γιατί μας μάθαιναν και άλλα πράγματα πέρα από τα βιβλία.

Οι εθνικές στολές: Οι σχολικοί ρόλοι και οι παρελάσεις απαιτούσαν και εθνικές ενδυμασίες. Γινότανε αγώνας δρόμου για να εξασφαλίσουμε κομμάτια απ' αυτές. Ξέραμε ποιος έχει

τι και τρέχαμε να το καπαρώσουμε. Όταν σου έλεγαν ναι, ήτανε ΝΑΙ και ήσουνα σίγουρος. Το χωριό διέθετε πολλές στολές ανδρικές και γυναικείες. Πού πήγανε αυτές οι στολές; Πού βρίσκονται;

Η σχολική εκδρομή: Ένα από τα σπουδαία κοινωνικά γεγονότα της χρονιάς. Κατ' αρχή έπρεπε να εξασφαλίσεις το απαραίτητο οικονομικό τίμημα, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο. Για τα εισιτήρια και για κάποια λιχουδιά. Γνωρίσαμε σπουδαία (για την εποχή μας) πράγματα. Μυστρά, Σπάρτη, Άργος, Μυκήνες, Παλαμήδι και άλλους ιστορικούς προορισμούς. Είδαμε πρώτη φορά και την θάλασσα. Ήτανε και το ταξίδι. Τραγούδια, πειράγματα, «κοντινή συνέντευξη» με εξαιρετικές περιπτώσεις. Και είχαμε να λέμε όλο τον χρόνο. Και ακόμα λέμε...

Όταν μας προετοιμάζαν για τον επιθεωρητή: Ο επιθεωρητής έπαιζε τότε τον γνωστό ρόλο, που δεν είχε σχέση με το επίπεδο της εκπαίδευσης. Τους δασκάλους είχαν υπό έλεγχο... Προσπαθούσαν και αυτοί να μας προετοιμάσουν και για απλά πράγματα. Θα ρώταγε ο επιθεωρητής, πόσες φορές κάνουμε ολόσωμο μπάνιο και κάθε πότε πλένουμε τα πόδια μας. Και μας

υπαγορεύει η συγχωριανή μας δασκάλα: «Απαραίτητες εβδομαδιαίο μπάνιο και πλύσιμο των ποδιών κάθε - κάθε βράδυ». Με τις συνθήκες του παγετού, του χιονιά και των τότε συνθηκών στα σπίτια, ήτανε φυσικό το τρανταχτό γέλιο που έσεισε την αίθουσα. Ακόμα γελάμε. Άκου κάθε βράδυ...

Καταγεγραμμένες οι κορομηλιές: Δεν υπήρχε καρποφόρο δέντρο στο χωριό που να μην το τρυγάγαμε, στα κλεφτά εννοείται... Και έτρεχαν οι ιδιοκτήτες στον δάσκαλο να «μαρτυρήσουν» τον μαθητή και να σώσουν ότι μπορούν. Τα ύστερα χρόνια που έλειψαν τα παιδιά, τα ίδια δέντρα σταμάτησαν να καρποφορούν και αν το κάνουν, βγαίνουν όλα σκουληκιάρικα. Συμπέρασμα: Η κορομηλιά, η δαμασκηνιά, η κερασιά, η γκορτσιά κτλ, θέλουν τον «μαθητή» τους και το «παράνομο» τρύγημα. Αλλιώς...

Τα βράδια: Όταν τέλειωνε το καφενείο και οι χειμωνιάτικες νύχτες μεγάλες, έπρεπε κάτι να γίνει. Καταλήγανε εκ περιτροπής στα σπίτια και καθόσαντε. Στην θράκα ή στην στόφα ή στην σόμπα ψήνανε καμιά πατάτα ή κάνα αυγό. Αν βρισκότανε και καμιά τοιγαριδά στον τενεκί με το χοιρινό λίπος, ήτανε ευλογία... Όταν ξεκίναγε η συζήτηση για τον λαγό, τον κάθε συγκεκριμένο λαγό, η κουβέντα κράταγε ώρες έως ότου αναλυθεί ολόκληρη η διαδρομή του για χιλιόμετρα πολλά. Ξέρανε οι άνθρωποι τον τόπο ολόκληρο, σπιθαμή προς σπιθαμή, πουρνάρι το πουρνάρι, όχτο τον όχτο. Εμείς ακούγαμε μέχρι να αποκοιμηθούμε. Όλοι στο χειμωνιάτικο...

Με δανεικό ψωμί: Κάποια στιγμή ο βδομαδιάτικος προγραμματισμός έπεφτε έξω και η φουρνιά δεν έφτανε. Μέχρι να ξανα-ανάψει ο φούρνος, η ζήτηση καλυπτόταν με δανεικό ψωμί από την γειτόνισσα. Δίχως την αλληλεγγύη με την γειτονιά, δεν μπορούσες να επιζήσεις. Ποιότητα στις ανθρώπινες σχέσεις, σ' όλο τους το μεγαλείο. Στο δανεικό ψωμί και στο ανοιχτό σπίτι.

Τραχανάς και χυλοπίτες: Χωρίς αυτά δεν θα είχαμε επιζήσει. Η παραγωγή τους ήτανε ιεροτελεστία. Έπρεπε να κλειστούν οι μέρες και οι ειδικές γυναίκες. Μαστόρισσες στο άπλωμα, σπεσιαλίστριες στο κόψιμο και η κάθε μία με τα μαχαίρια της, τα τραπέζια της, τους πλάστες της. Ομαδική δουλειά και οργανωμένη από τις απλές γυναίκες που κρατούσαν το χωριό. Μοσχοβολούσε το σπίτι από τον ξινό τραχανά και από τις κατακίτρινες γνήσιες σπιτικές μας χυλοπίτες.

Χάσαμε την συνέχειά μας: Θα μπορούσαμε να καταγράψουμε χιλιάδες σελίδες με τα περιστατικά που διαμόρφωσαν την ζωή και στο δικό μας χωριό. Κάποια περίοδο αυτά άλλαξαν. Και σκόρπισε ο κόσμος. Και χάσαμε την ποιοτική συνέχειά μας, νομίζοντας ότι περνάμε σε μια καλύτερη εποχή. Και πέσαμε στο κοινωνικό σκοτάδι, που ζούμε σήμερα. Εμείς όμως δεν πρέπει να χάσουμε την ψυχή μας. Εμείς οφείλουμε να ξαναχτίσουμε πάνω στα θεμέλια των δικών μας ανθρώπων.

«Ρεπεμπούγας»

Οι Μαγουλιανίτες στις 8 Φλεβάρη 2015:

✓ Μαζί με τις εκλογικές διαδικασίες στον Σύλλογό τους, κόβουν την πίτα τους και γλεντάνε με τον δικό τους ζεστό τρόπο!

✓ Μαζί με τις προμήθειες που θα έχει εξασφαλίσει ο Σύλλογος, η κάθε οικογένεια που έχει την δυνατότητα, αναπτύσσει πρωτοβουλία και ετοιμάζει-φέρνει το δικό της ψωμοτύρι για συμπλήρωμα, έτσι ώστε να καταναλωθούν τα κρασιά!

Πάνω απ' όλα όμως, μετράει η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία!

Το ελάχιστο που μπορεί να κάνει ο Μαγουλιανίτης για το χωριό μας, είναι η συμμετοχή του στον Σύλλογο του χωριού μας!